SAMARANGSCH ADVERTENTIE-BLAD.

A°. 1859. **Vrijdag 4 Februarij.** **N°. 5.**

Prijs per Jaar voor *Samarang* ƒ 12.—
" " " buiten *Samarang* " 14.—

Advertentiën te bezorgen tot 12 *ure 's middags.*

DIT ADVERTENTIE-BLAD WORDT IEDEREN VRIJDAG UITGEGEVEN.

De prijs der Advertentiën, is van *een* tot *tien* woorden *een gulden;* verder voor iedere *vijf* woorden *zestig duiten* of ½ *recepis*, behalve het zegelregt voor den Lande.

BIJ DIT BLAD BEHOORT EEN BIJVOEGSEL.

OFFICIEEL GEDEELTE.

EXTRACT *uit het Register der Besluiten van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indie.*

BUITENZORG, *den* 19*den Januarij* 1859 (No. 3)
(Staatsblad No. 6.)

Gelezen, enz.

Den Raad van Nederlandsch-Indië gehoord:

Is goedgevonden en verstaan:

Met aanvulling der bepaling voorkomende bij staatsblad 1858, No. 45, te bepalen, dat deelgeregtigden aan het weduwen- en weezenfonds van burgerlijke ambtenaren, vallende in de termen van die bepaling, zich binnen één jaar, gerekend van heden, hebben aan te melden bij het bestuur van het fonds tot regeling van hetgeen zij ter zake dier bepaling aan het fonds, nog moeten bijdragen, op verbeurte van het regt op de bedeeling voor hunne weduwen en kinderen, over een hooger cijfer dan het vast tractement of de inkomsten, verbonden aan het hoofdambt;

Kunnende de aanzuivering dezer bijdragen, voor zoo ver het verledene betreft, geschieden in twaalf gelijke maandelijksche termijnen.

Afschrift, enz.

Ter ordonnantie van den Gouverneur-Generaal:
De Algemeene Secretaris,
A. LOUDON.

BUITENZORG, *den* 19*den Januarij* 1858. (No. 3.)
(Staatsblad No. 6.)

Gelezen, enz.

Den Raad van Nederlandsch-Indië gehoord:

Is goedgevonden en verstaan:

Eerstelijk: Onder nadere goedkeuring des Konings:

a. in te trekken de betrekking van posthouder te Tanara (Bantam), en alzoo bij de begrooting te doen afvoeren de ondervolgende sommen, als:

bezoldiging van een posthouder te Tanara	ƒ	3.900	's jaars.
" " klerken	"	1.200	"
" " eenen geldteller	"	144	"
" " pakhuismeester	"	900	"
te zamen	ƒ	6.144	's jaars.

(zes duizend een honderd vier en veertig gulden);

b. te bepalen, dat zal worden in dienst gesteld:

1°. een pakhuismeester bij het zouthoofddepôt te Tanara op ƒ 2400 *(twee duizend vier honderd guldens)* 's jaars:

2°. een europesche klerk op ƒ 600 *(zes honderd guldens)* s' jaars en dat dien pakhuismeester zal worden opgedragen het beheer der inkomende regten en der recherche te Tanara onder genot eener toelage van ƒ 50 *(vijftig gulden)* 's maands, en hem zal worden toegevoegd een schrijver op eene bezoldiging van ƒ 300 *(drie honderd gulden)* 's jaars.

Ten Tweede: enz.

Afschrift, enz.

Ter ordonnantie van den Gouverneur-Generaal:
De Algemeene Secretaris,
A. LOUDON.

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Kolonien, van 3 November 1858, Lett. A, No. 18, is aan den Oost-Indischen ambtenaar met verlof in Nederland *J. H. Bouwdijk Bastiaanse*, laatstelijk opziener bij de koffij-bereiding in de residentie Bantam, verleend eene nadere verlenging van verlof voor den tijd van *zes* maanden, buiten bezwaar van den lande.

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Kolonien, van 11 November 1858, Lett. A. No. 9, is aan mr. *J. H. Coster*, laatst president van den raad van justitie te Samarang, thans met verlof in Nederland, verleend eene verlofsverlenging voor den tijd van *zes* maanden.

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister, van 12 November 1858, Lett. A, No. 16, is aan den notaris te Soerabaija met verlof in Nederland, *N. Schrant*, nogmaals verleend eene verlenging van verlof voor den tijd van één jaar, buiten bezwaar van den lande.

EXTRACT *uit het Register der Besluiten van den Gouverneur-Generaal van Nederlandsch-Indie.*

BUITENZORG, *den* 24*sten Januarij* 1859. (No. 2.)
(Staatsblad No. 4.)

Gelezen, enz.

Den Raad van Nederlandsch-Indië gehoord;

Is goedgevonden en verstaan:

Eerstelijk: In te trekken den thans te Pradjekan (afdeeling Panaroekan, residentie Bezoekie), gevestigden landraad.

Ten Tweede: Met ampliatie van artikel 8, van het besluit van 30 Maart 1848, no. 6, (staatsblad no. 15), te bepalen, dat volgens de wettelijke bepalingen zamengestelde landraden worden gevestigd te

Bondowosso, hoofdplaats der afdeeling Bondowosso, en

Sitoebondo, hoofdplaats der afdeeling Panaroekan, beiden in de residentie Bezoekie.

Ten Derde: Enz.

Ter ordonnantie van den Gouverneur-Generaal:
De Algemeene Secretaris,
A. LOUDON.

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Staat, Minister van Kolonien, van 19 Augustus 1858, Lett. A, No. 7, is aan den Oost-Indischen ambtenaar *J. H. C. van Dijck*, laatstelijk derden commies bij de directie van Financien, thans met verlof in Nederland, verleend verleend eene verlenging van verlof voor den tijd van *vier* maanden.

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Staat, Minister van Kolonien, van 24 November 1858, Lett. A, No. 16, is aan Ds. *A. C. van Maarseveen*, laatstelijk benoemd predikant bij de protestantsche gemeente te Pekalongan, thans met verlof in Nederland, eene verlofsverlenging voor den tijd van *zes* maanden.

Bij beschikking van Zijne Excellentie den Minister van Staat, Minister van Kolonien, van 24 November 1858, Lett. A, No. 18, is aan den Oost-Indischen ambtenaar *A. van Lakerveld*, laatstelijk architect der eerste klasse bij 's lands burgerlijke openbare werken, thans met verlof in Nederland, verleend eene verlofsverlenging voor den tijd van *zes* maanden.

Bij besluit van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal van 21 Januarij 1859, No. 12, is aan den demang Paspa Joeda, ambtenaar der recherche in de residentie Palembang vroeger onder den naam van Aliman, djoeragan van de Gouvernements kruisboot No. 25, toegekend, de *bronzen medaille voor moed en trouw*, wegens in het jaar 1838 en nog onlangs bij de expeditie tegen Djambie, bewezen moed en trouw.

Bij besluit van Excelleetie den Gouverneur-Generaal van 21 Januarij 1859, No. 13, is aan den gewezen djoeragan van de gouvernements kruisboot No. 13, *Said Aloei Bin Hoesin Baksin* alsnog toegekend de *bronzen medaille voor moed en trouw*, wegens gedurende vele jaren bewezen moed en trouw in het vervolgen en bestrijden van zeeroovers in de wateren van Banca en Billiton.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur-Generaal zijn de volgende beschikkingen genomen:

CIVIEL-DEPARTEMENT.

ONTSLAGEN:

Op zijn verzoek, eervol, uit 's lands dienst, met behoud van regt op pensioen, de zoutverkooppakhuismeester te Cheribon *J. C. van den Worm.*

Op hun verzoek, eervol, van de werkzaamheden bij de opname in de residentie Banjoemaas, en gevolgelijk van hunne hierna vermelde betrekkingen;

J. L. E. Ham, opziener der tweede klasse bij de indigo-cultuur.

K. C. Meulenhoff, opziener der derde klasse bij de indigo-cultuur.

W. C. Scott, opziener bij de Braziliaansche koffij-bereiding, en

C. S. L. Lolk Azn., opziener der vierde klasse bij de nopalcultuur en cochenille-teelt.

BENOEMD:

Tot resident van Batavia, de inspecteur van financien *J. C. de Kock van Leeuwen.*

Tot tijdelijk waarnemenden notaris te Batavia, mr. *R. V. Heiliger*, doctor in de regten.

Bij het Binnenlansch bestuur in de Residentie Lampongsche Districten.

Tot controleur der tweede klasse, de controleur der derde klasse bij de landelijke inkomsten en cultures op Java *A. L. H. A. Nagel*,

IN DIENST GESTELD:

Bij 's lands burgerlijke openbare werken, de door Zijne Majesteit den Koning benoemde en onlangs uit Nederland aangekomen aspirant-ingenieurs:

J. F. F. Moet; met bepaling, dat hij werkzaam zal zijn onder de bevelen van den chef der vierde waterstaats-afdeeling en verblijf houden te Soerabaija, en

C. W. Eekhout; met bepaling, dat hij voorloopig werkzaam zal zijn onder de bevelen van den chef der eerste waterstaats-afdeeling en verblijf houden te Batavia.

Bij 's Lands Burgerlijke Openbare Werken.

BENOEMD:

Tot chef der derde waterstaats-afdeeling, de ingenieur der eerste klasse *P. van Baak*, thans chef der eerste waterstaats-afdeeling; met aanwijzing van de hoofdplaats Samarang als zijne standplaats.

Tot chef der eerste waterstaats-afdeeling, de ingenieur der eerste klasse *G. L. Brocx;* met aanwijzing van de hoofdplaats Batavia als zijne standplaats.

BEVORDERD:

Tot ingenieur der derde klasse, de aspirant-ingenieur *A. Th. Sorillon;* met bepaling dat hij voorloopig met de functien van eerstaanwezenden ingenieur in de assistent-residentie Buitenzorg belast en als zoodanig ter hoofdplaats van dien naam gevestigd blijft.

OVERGEPLAATST:

Naar Batavia, om dienst te doen als adjunct bij het eerste bureau van de directie der burgerlijke openbare werken, de ingenieur der derde klasse *C. J. van der Schalk*, thans eerst aanwezend ingenieur in de residentie Menado.

Naar Menada, om op te treden als waarnemend eerst aanwezend ingenieur in dat gewest, de opzigter der eerste klasse *J. P. Trossée*, thans met gelijke functien belast in de residentie Rembang; met aanwijzing van de hoofdplaats Menado als zijne standplaats.

Naar Rembang, om op te treden als eerst aanwezend ingenieur in dat gewest, de ingenieur der derde klasse *C. C. van Hall*, thans te Soerabaija; met aanwijzing van de hoofdplaats Rembang als zijne standplaats.

Naar Soerabaija, om dienst te doen onder de bevelen van den chef der vierde waterstaats-afdeeling, de ingenieur der derde klasse *R. S. Spengler*, thans eerst aanwezend ingenieur in de residentie Bezoekie; met aanwijzing van de hoofdplaats Soerabaija als zijne standplaats.

Naar Bezoekie, om op te treden als eerst aanwezend ingenieur in dat gewest, de aspirant-ingenieur Jhr. *S. H. van der Does de Beije*, thans te Samarang; met aanwijzing van de hoofdplaats Bezoekie als zijne standplaats.

TIJDELIJK TOEGEVOEGD:

Aan den hoogleeraar, belast met een onderzoek der cultures in Nederlandsch-Indië *W. H. de Vriese*, de adsistent voor de dienst der koffij-cultuur in Nederlandsch-Indie *A. H. Servatius.*

VERLEEND:

Een tweejarig verlof naar Nederland, buiten bezwaar van den lande, aan den notaris te Batavia *J. R. Kleijn.*

Een tweejarig verlof naar Nederland, wegens ziekte, aan den architect bij 's lands burgerlijke openbare werken *P. J. Dumoulin.*

Een tweejarig verlof naar Nederland wegens ziekte aan den ambtenaar ter beschikking van den resident der Preanger-regentschappen dr. *J. J. Hupscher.*

MILITAIR DEPARTEMENT.

VERLEEND:

Een tweejarig verlof naar Nederland wegens ziekte, aan den kapitein der genie en sappeurs *L. H. Deeleman.*

Bij de Militaire Geneeskundige Dienst.

GEPLAATST:

Bij het groot militair hospitaal te Weltevreden, de officier van gezondheid der derde klasse *A. J. Boers*, onlangs uit Nederland aangekomen.

BEKENDMAKINGEN.

BLAAUWE VLAG.

Voor het Land. Bij het weder invallen der Westmousson, acht de ondergeteekende het noodig, het publiek bekend te maken, dat het hijschen eener Blaauwe Vlag van den uitkijk van het Havenkantoor alhier, zoomede aan het Wachtschip, liggende in de rivier nabij het kustlicht, bij voortduring tot teeken zal verstrekken, dat de vaart over de bank der Samarangsche rivier, ten gevolge van zware branding als gevaarlijk kan worden beschouwd.

Gezagvoerders van Schepen worden in het belang der aan hunne zorgen toevertrouwde équipage in het bijzonder indachtig gemaakt aan hunne verpligting tot het uitvaardigen van de noodige bevelen aan hunne Scheeps-Officieren en onderhoorigen, om, zoo lang de Blaauwe Vlag waait, geene sloepen van boord naar den wal of omgekeerd te zenden, terwijl in het algemeen een ieder dien zulks mogt aangaan wordt aangemaand om zich deze waarschuwing ten nutte te maken.

De Resident van Samarang,
Bij afwezigheid:
SAMARANG, *De Adsistent Resident voor de policie,*
den 8*sten Dec.* 1858. SERLÉ.

Voor het Land. Debiteuren aan het Vendu-departement te *Samarang*, over de maand November 1858, worden bij deze herinnerd, dat de aanzuivering van hun debet vóór of uiterlijk op ultimo dezer moet geschieden, bij gebreke waarvan de betaling in regten zal worden gevorderd.

SAMARANG, *De Super-Intendent,*
3 *Februarij* 1859. KEIJZER.

MENGELWERK EN BIJDRAGEN.

XYZ.

UIT DE HERINNERINGEN VAN EEN LONDONSCHEN POLITIE-BEAMBTE.

(Vervolg en slot.)

De zaak zóó te beschouwen was onuitstaanbaar, en ik nam het vaste besluit om er slechts aan te denken als aan een alledaagsch voorval in mijne ambtsbetrekking. Dit ging evenwel niet, en ik was op het punt van in geen benijdenswaardige stemming de kamer te verlaten, toen mijn gezelschap van de boot, Jones en zijne vrouw, binnenkwam, en zich aan een der tafeltjes nederzette. Het vertrek was groot, en daar ik in den hoek van een der fgeschutte tafeltjes vrij ver van de deur gezeten was, merkten zij mij in het eerst niet op, en verscheidene woorden troffen mijn oor, die de begeerte opwekten om meer te hooren. Om dit te kunnen doen, nam ik terstond een zeer gewonen, maar niettemin dikwijls doeltreffenden maatregel.

Zoodra de nieuw binnengekomen mij bemerkten, werd de fluisterende zamenspraak censklaps gestaakt, en na omgeveer eene minuut zeide de man, terwijl hij mij strak aanzag: „Goeden dag, mijnheer! Gij hebt, naar ik zie, eene tamelijk lange wandeling gehad?" En hij wierp een blik op mijne bestoven laarzen. — „Mijnheer," antwoordde ik, terwijl ik mijne linkerhand om mijn oor hield, bij wijze van een natuurlijken spreekhoorn, „zeidet gij iets?" — „Razend stoffig!" hernam hij, met eene stem, die men in een vliegenden storm dwars over *Fleetstreet* had kunnen hooren. — „Één uur!" antwoordde ik, terwijl ik mijn horologie uithaalde. „Neen, nog kwartier er voor." — „Doof als het monument," zeide Jones tot zijne gezellin. Alles in orde."

Het afgebroken gesprek werd slechts gedeeltelijk hervat. „Denkt gij," zeide de vrouw, na verloop van omstreeks vijf minuten, „denkt gij dat Owen en zijn huisgezin met ons mede zullen gaan? Ik hoop het niet." — Wel, neen hij! Ik zeide dat maar om zoo iets te zeggen. Hij is daar veel te flaauw voor, zoo als voor vele andere dingen wat courage bij noodig is."

Na den brandewijn met water, dien zij besteld hadden, te hebben uitgedronken, gingen zij spoedig heen. Ik volgde.

Zoodra zij een honderd voetstappen van het huis verwijderd waren, zeide ik: „Zoudt gij mij ook kunnen zeggen, waar mijnheer Lloyd, de houtkooper, woont?" — „Ja," antwoordde de man, terwijl hij mij bij den arm greep, en mij aan het oor schreeuwende met een kracht, dat het niemand voor zijn leven doof had kunnen maken. „Wij gaan daar eten."

Ik knikte, ten teeken dat ik hem begrepen had, en wij zettenden onze reis voort. Aan de deur kwam Owen Lloyd zelf ons te gemoet, een man, op wiens gelaat argeloosheid, tot in het onnoozele toe, door de getrouwe hand der natuur zelve geteekend was. Zoo weinig, dacht ik, kan men op gelaatkunde staat maken!

„Ik heb een klant voor u meêgebragt," zeide Jones, „maar hij is zoo doof als een kwartel."

Ik werd door teekenen beleefdelijk uitgenoodigd om binnen te komen, en met veel hard schreeuwen werd eindelijk afgesproken, dat ik, na den eten, met mijnheer Lloyd zijnen houtvoorraad zou nazien. Het eten was juist op tafel gebragt door mevrouw Lloyd en hare dochter.

De eerst genoemde was nog eene knappe, belangwekkende vrouw, ofschoon tijd en lijden hunne onmiskenbare stempels op haar gelaat gedrukt hadden. Hare dochter was, dacht mij, een van de innemendste, bevalligste meisjes, die ik ooit gezien had, in spijt van het waas van treurigheid, dat over haar lief gelaat verspreid lag, maar dat, indien het hare schoonheid een weinig verminderde, haar te belangwekkender maakte. Het hart kromp mij weg, wanneer ik dacht aan den jammer, dien de aankondiging van mijnen last weldra brengen moest over die zachtmoedige wezens — onschuldig niet alleen, daarvan gevoelde ik mij verzekerd, maar zelfs onbewust van het gepleegde misdrijf. Ik schroomde te beginnen — niet, de Hemel weet het, uit vrees voor de mannen, die, bij mij vergeleken, armzalige, zwakke bloeden waren, en van wie ik er gemakkelijk zes, zoo als zij, had kunnen meester

Voor het land. De Resident van *Samarang*, maakt bij deze bekend, dat de door den Directeur der Producten en Civiele Magazijnen in de Javasche Courant van den 22sten December 1858, No. 102, aangekondigde uitbesteding voor de levering van Landpraauwen voor het overvoeren, voor 's Gouvernements rekening, van Personen, Paarden, Slagtvee, Gelden en Goederen van en naar de reede en buiten-reede van *Samarang* zal plaats vinden op DONDERDAG den 16den JUNIJ 1859, des morgens ten 10 ure, op het Residentie Kantoor.

Gadinghebbenden worden mitsdien verzocht, om vóór of op den dag der uitbesteding hunne inschrijvings-billetten ter Residentie Kantore in te zenden en bij de uitbesteding tegenwoordig te zijn, dan wel door gemagtigden te doen bijwonen.

SAMARANG, 12 *Januarij* 1859. *De Resident voornoemd,* Mr. D. C. A. Graaf VAN HOGENDORP.

VERMIST

een Recepis van de serie van *f* 500.— N°. 3016, welke verzonden zoude zijn per post van *Soerakarta* naar *Japara* den 15den December A° P°.

De houder van die Recepis wordt verzocht zich daarmede te wenden tot het Hoofd van het bestuur waaronder hij ressorteert, ten einde omtrent de herkomst in zijn bezit zoodanige inlichtingen te geven als tot de ontdekking van het vermoedelijk ter zake gepleegde misdrijf leiden kan.

SOERAKARTA, den 10den *Januarij* 1859. *De Resident,* NIEUWENHUIJZEN.

VERMIST

uit eenen met den post van 19den December A°. P°. van *Bezoekie* naar *Soerakarta* afgezonden brief, drie Recepissen van de serie van *f* 100.— genummerd respectievelijk 93,119, 70,040 en 2,161.

De houder van die Recepissen wordt verzocht zich daarmede te wenden tot het hoofd van het bestuur waaronder hij ressorteert, ten einde omtrent de herkomst in zijn bezit zoodanige inlichtingen te geven als tot de ontdekking van het vermoedelijk ter zake gepleegde misdrijf leiden kan.

SOERAKARTA, *den 12den Januarij* 1859. *De Resident,* NIEUWENHUIJZEN.

IN-OFFICIEEL GEDEELTE.

Aangeslagen Vendutiën.

Op ZATURDAG den 5den Februarij 1859. Voor het Commissie-huis van *Soesman & Co.*

Op MAANDAG den 7den Februarij 1859. Voor het Woonhuis van den kapitein *J. H. F. von Stietz.*

Op DINGSDAG den 8sten Februarij 1859. Voor het Commissie-huis van *Andreas, Schallig & Co.*

Op WOENSDAG den 9den Februarij 1859. Voor de Toko van *Thooft & Co.*, en ten 10 ure: het perceel gelegen in wijk Lett. C, No. 242.

Op DONDERDAG den 10den Februarij 1859. Voor de Toko van *Nootbaar & Joosten.*

Op ZATURDAG den 12den Februarij 1859. Bij den Pachter der Pandjeshuizen.

Advertentiën.

Buitengewone Tokovendutie.

OP DE VENDUTIE

van morgen den 5den dezer,

zullen de ondergeteekenden nog verkoopen, voor rekening van belanghebbenden:

1 Baal Drills, 50 doz. diverse Glazen, 50 kisten Amerikaansche Zeep; nog 1 kist Japansche Paijongs en verder: van diverse aangebragte goederen. (144)

Let Wel!

VENDUTIE

op morgen Zaturdag den 5den dezer,

van 29 Krandjangs Suiker,

meer of min door Zeewater beschadigd, gelost uit de praauw N°. 2 Lett. C, en bestemd geweest voor het Schip *Concordia*, Kapt. *WESSELS*,

welke partij Suiker verkocht zal worden voor rekening van wien zulks zoude mogen aangaan.

Op bovenstaande vendutie kunnen goederen worden bijgebragt.

(145) SOESMAN & CO.

Op Zaturdag den 5den dezer,

zal voor de Toko van

SOESMAN & CO.,

VERKOCHT WORDEN:

15 groote Krandjangs Suiker *(Goela Sapon)* en 4 Krandjangs andere Suiker.

(146) SOESMAN & CO.

Dadelijk na afloop der vendutie van beschadigde Suiker, door de Heeren SOESMAN & CO., zullen de ondergeteekenden

op Zaturdag den 5den Februarij 1859,

op publieke vendutie, voor rekening van belanghebbenden verkoopen:

B K C / C 4 Krandjangs Suiker p. m. 15 °/c. pik.

B K C / D 27 „ „ „ 102 °/c. pik.

Allen meer of min door Zeewater beschadigd, gelost uit de Laadpraauw B No. 2, bestemd naar het Ned. Schip *Prinses Amalia*, Kapt. *L. W. VAN RHIJN VAN ALKEMADE.*

(168) THOOFT & CO.

Op Maandag den 7den dezer,

(147) ZAL

de vroeger reeds geannonceerde vendutie

ten Huize van den WelEd. Gestr. Heer

J. H. F. VON STIETZ,

(op Pontjol), plaats vinden.

TOKO-VENDUTIE

op Dingsdag den 8sten Februarij,

VOOR HET COMMISSIE-HUIS VAN

ANDREAS, SCHALLIG & CO.,

van diverse koopmanschappen. (117)

TOKO-VENDUTIE.

Op Woensdag 9 Februarij,

van belangrijke partijen

Lijnwaden, Provisiën, Dranken en aangebragte Goederen, volgens later rond te zenden uitvoerig berigt.

(118) THOOFT & CO.

Op Woensdag 9 Februarij e. k.,

zullen de ondergeteekenden,

op hunne vendutie verkoopen,

om 10½ ure precies:

Het perceel Wijk C, No. 242, gelegen op den hoek van *Tawang* en de *Oosterwalstraat*, vroeger breeder omschreven in deze Courant per advertentie No. 1688, Dec. 1858; blijvende inmiddels uit de hand te koop.

Informatiën bij de heeren *Dorrepaal & Co.*

(119) THOOFT & CO.

VENDUTIE

op Donderdag 10 Februarij,

BIJ

NOOTBAAR & JOOSTEN,

van diverse aangebragte goederen.

En precies ten 10 ure:

ten verzoeke van den WelEd. Gestr. Heer

A. P. F. DE SEIJFF, Procureur,

voor en van wege den Kapitein Titulair der Chinezen *BEH BEAUW TJOAN* alhier, van eene partij

Diamanten en Preciosa's,

bij hem verpand met regt van verkoop bij wege en uit krachte eener lastgeving *TAMQUAM IN REM SUAM* daartoe gegeven door den Bandjereschen Handelaar *PANGERANG ISHAK.* (120)

Door tusschenkomst

van den betrokken *BORG*, zal de tegen 10 Februarij eerstkomende geannonceerde vendutie

bij uitwinning van pand,

op Juweelen, VOOREERST op dien dag geen voortgang hebben.

Deze vendutie was geannonceerd bij de Heeren *NOOTBAAR & JOOSTEN.*

(121) A. P. F. DE SEIJFF, qq.

Op Zaturdag den 12 Februarij.

In de Chinesche Kamp bij den pachter der Pandjeshuizen, van vervallen linnen Pandgoederen, over het 4de kwartaal 1857. (148)

VENDUTIE.

De geannonceerde vendutie

ten Huize van den WelEd. Gestr. Heer

J. O. F. STRUBEN,

(op Pontjol,)

zal alsnu plaats vinden op den 17den dezer.

(149) F. A. PRINGIERS.

OP DE VENDUTIE

VAN

Donderdag 17 Februarij 1859,

des voormiddags ten 10 ure precies;

zullen worden verkocht bij executie:

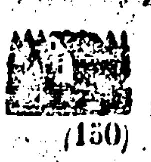

$^{1}/_{16}$ onverdeelde gedeelten in het perceel gelegen te *Samarang*, in Wijk Lett. S, No. 181, het geheel voor de verponding getaxeerd op *f* 400.—

(150) VAN STARKENBORGH.

Op Vrijdag den 18den Februarij,

zullen de ondergeteekenden,

voor rekening van den Heer

S. DIK Cz.,

vendutie houden, in het huis, laatstelijk geoccupeerd door den Heer THURKOW, op het *Zeestrand,*

van de volgende goed geconserveerde Meubelen,

ALS:

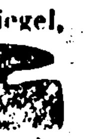

Eene Pianino van *Kuipers*, expres voor dit klimaat vervaardigd, eene fraaije groote Spiegel, zeer solide Ronde Tafel, een buiten gewoon groote Vierkante Tafel, waarvan het blad uit een stuk, zeer groote en solide Kanapen, een Europeesch Ledikant met Bultzakken, Japansche Martevanen, Leksteenen; verder: Stoelen, Tafels, enz.

VOORTS:

Twee span goed gedresseerde Wagenpaarden, waarvan een span bruin *Kudoe*, twee Europesche en andere Tuigen, een zeer gemakkelijke Reiswagen, een idem Victoria Toerwagen en wat verder te voorschijn zal worden gebragt.

(151) SOESMAN & CO.

IJzeren Ledikanten,

echt Engelsch maaksel voor 2 personen,

Engelsche patent Wagenassen en Veeren,

3, 4 en 5 Blads,

Dommekrachten, groote en Handzagen, enz., enz.

Verkrijgbaar bij

(152) SOESMAN & CO.

WORDT EERSTDAAGS VERWACHT:

100 kisten Wijn,

van het gunstig bekende merk

DURANTEAU

Chateau des 3 Moulins, bij

(129) A. MEIJER.

ONTVANGEN

met de Gebroeders Houtman:

De tweede aanvoer Nieuwe Haring.

(153) THOOFT & CO.

blijven; maar de vrouwen — dat jonge meisje vooral — hoe zou ik de wanhoop van deze kunnen aanzien? Zwijgend edankte ik voor het middagmaal, maar nam een glas *ale* aan, en ik bleef zitten tot ik moeds genoeg zou verzameld hebben om mijne taak te volvoeren; maar ik begreep dat dit eene gelegenheid was om de beide verdachte misdadigers stil in hechtenis te nemen, die niet *moest* verzuimd worden.

Het middagmaal was even afgeloopen, toen mevrouw Lloyd zeide: „O, mijnheer Jones, weet gij ook iets van mijn mans brieventasch? Zij lag op eene plank, in de kamer waar gij geslapen hebt; niet de laatste maal, maar toen gij vóór drie weken hier waart. Wij kunnen haar nergens vinden, en ik dacht dat gij haar misschien bij vergissing hadt medegenomen." — „Zulk een zwart, ordinair ding?" vroeg Jones. — „Ja," — „Dat *heb* ik bij vergissing medegenomen. Ik vond het in een van mijne pakken, en stak het in mijnen zak, natuurlijk om het u te kunnen teruggeven, als ik weêr hier kwam; maar ik herinner mij, dat, toen ik eens een slot wilde open maken, waarvan ik den sleutel verloren had, ik het uit den zak haalde, om te zien of er ook eene potlood-pen in stak, waarmede ik dacht mij te kunnen helpen; en toen ik er geen in vond, wierp ik het ding in kwaadheid weg, en kon het naderhand niet weêrom vinden." — „Het is dus verloren?" — „Ja, maar wat beteekent dat? Er was niets in." — „Gij vergist u," hernam Owen; „er was eene vijf ponds banknoot in, van de Hampshiresche bank; het verlies daarvan zal.... Wat deert u, vriend?"

Mijne onbedwingbare ontroering had mij doen opspringen; de vraag van mijnheer Lloyd riep mij echter weder tot mijzelven, en ik ging weder zitten, terwijl ik iets mompelde van eene plotselinge pijn in de zijde.

„O, als dat het geval is, dan zal ik die wel vergoeden," zeide John. „Ik ben op het oogenblik nog al bij kas, zoo als ge weet." — „Gij zult er ons zeer door verpligten," zeide mevrouw Lloyd; „het verlies zou voor ons een bittere slag zijn." — „Hoe hebt gij het in het hoofd gekregen, die zware kisten hierheen te zenden, Jones?" vroeg Owen Lloyd. „Zou het niet beter geweest zijn, die regtstreeks naar Portsmouth te zenden, waar het schip uitloopt?" — „Ik was het toen nog niet met mijzelven eens, of ik naar Amerika zou terugkeeren; en ik wist dat zij hier veiliger dan ergens elders zouden zijn." — „Wanneer denkt gij ze te doen weghalen? Wij hebben het hier erg bekrompen, en zij staan ons schrikkelijk in den weg." — „Van avond omstreeks negen uur. Ik heb een smak gehuurd, die ons met pak en zak de rivier af en aan boord van het schip zal brengen, dat morgen voorbij Portsmouth op ons wachten zal. Ik wou dat ik u kon overhalen om meê te gaan." — „Ik dank u," antwoordde Owen, op een neêrslagtigen toon. „Ik heb hier bitter weinig te hopen; maar toch hangt mijn hart aan het oude land."

Ik had genoeg gehoord, en terwijl ik haastig opstond, gaf ik mijnen wensch te kennen om dadelijk het hout in oogenschouw te nemen. Mijnheer Lloyd stond oogenblikkelijk op, en Jones en zijne vrouw verlieten te gelijk met ons het huis, om naar Hythe terug te keeren. Ik zette een merk op eenige stukken werkhout, en na beloofd te hebben, dat ik er den volgenden morgen om zenden zou, spoedde ik mij weg.

Het was of een berg mij van het hart gewenteld was,— als of ik mijzelven van een dreigend groot gevaar bevrijd had. Waarlijk, eene wonderbare tusschenkomst der Voorzienigheid, dacht ik, die op eene zoo zigtbare wijze de noodlottige gevolgen heeft afgewend van de gedachtelooze onvoorzigtigheid, waarmede Lloyd, hoe onschuldig ook, zijn huis tot eene bergplaats van gestolen goederen heeft laten maken, en dat nog wel op verzoek van eenen man wiens karakter hij wist dat lang niet onbesproken was.

De Londensche politie-directeur had de voorzorg genomen om het bevel tot inhechtenisneming, dat ik bij mij had, door een lid van de magistraat van Hampshire, dat zich toevallig in Londen bevond, te doen legaliseren, zoodat ik geen moeijelijkheden ondervond in het nemen van krachtdadige maatregelen om Jones en zijne medehelpers te vatten, wanneer hij zijnen buit zou komen afhalen.

Na mijne schikkingen gemaakt te hebben, was ik juist in de herberg te Beaulieu teruggekeerd, toen een rijtuig

ONTVANGEN:

Een factuur Verwwaren,

als:

Gekookte en ongekookte Lijn-Olie, Loodwit, Spaansch-groen, Berlijnsch-Blaauw, en Chromaat-Geel, fijne Engelsche Deur-, Hang- en Kastsloten, fijne Vijlen in alle grootten en echte Scheermessen van *Rodgers & Zn.*

(122) THOOFT & CO.

ONTVANGEN

met de Gebroeders Houtman:

Suikerbrooden,

1ste Raffinade, bekroond met de gouden Medaille uit de Ned. Suikerraffinaderij te Amsterdam.

En Witte Suiker in kleine mandjes.

(154) THOOFT & CO.

Zink in bladen,

Engelsch en Zweedsch IJzer in platen, Rond-, Vierkant- en Spijkerijzer, Spijkers van $^1/_2$ tot 7 duim, Verwwaren in soorten, Kwasten, Lijnolie en Terpentijn, Kool- en Zweedsche Teer, enz. enz.

(155) SOESMAN & CO.

Zweedsche Teer,

(156) bij F. A. PRINGIERS.

IN COMMISSIE ONTVANGEN:

Eene buitengewoon welluidende driesnarige Tafel-Piano van Erard, expres op bestelling en voor dit klimaat vervaardigd.

(157) SOESMAN & CO.

Uitgepakt:

EEN FACTUURTJE PRACHTIGE TEEKEN-GEREEDSCHAPPEN,

als:

Passer- en Faber-Doozen, enz. enz.;

alsmede:

Diverse Enveloppes, Albums, Dames Schrijfcassettes enz., enz., bij

(158) F. A. PRINGIERS.

Puike Gember,

heden ontvangen.

(159) THOOFT & CO.

Pas Ontvangen

per Alcyone

en verkrijgbaar bij SOESMAN & CO.:

Ribstukken in reuzel, Rookvleesch, Ossenhaas, Saucijs de Bologne, Ossentongen, alles in blik; verder: Gerookte Zalm, Tuinworteltjes, Doperwten, Peren en Appelen, alles zoo versch mogelijk. (125)

Soerabaijasche Aardappelen,

(160) bij THOOFT & CO

Eene fraaije Carabine de Salon, met Hagel- en Kogelpercussions, bij

(127) SOESMAN & CO.

Pas Ontvangen:

Diverse versche Provisiën,

(161) bij F. A. PRINGIERS.

AZIJN OP FUST,

Verkrijgbaar bij

(12) SOESMAN & CO.

VERSCHE HARING,

(124) bij SOESMAN & CO.

Eene nieuwe voor eigen gebruik bestelde

PIANINO,

wegens vertrek tegen kostprijs te verkrijgen, bij

(162) THOOFT & CO.

ZWEEDSCHE TEER,

weder verkrijgbaar bij

(163) SOESMAN & CO.

Tafelkleeden, Meubelchits en Gordijngoed, bij

(164) THOOFT & CO.

Puike Vatwijn,

door ons afgetapt, waarvan de kwaliteit gegarandeerd wordt.

(165) SOESMAN & CO.

Reukzeep en Amerikaansche Waschzeep in kistjes, bij

(126) SOESMAN & CO.

Wissels op Nederland,

(130) bij DORREPAAL & CO.

Per Mail ontvangen:

JAARBOEKJES VOOR 1859:

AURORA.

Vergeet mij niet.

HOLLAND.

(131) DE GROOT, KOLFF & CO.

NAAM en RANGLIJST

der

OFFICIEREN BIJ DE LAND- EN ZEEMAGT,

in Ned. Indie, voor het jaar 1859.

(132) DE GROOT, KOLFF & CO.

BOEK-HANDEL

VAN (133)

DE GROOT, KOLFF & CO., SAMARANG.

VERKRIJGBAAR:

ALMANAK

voor Ned.-Ind. voor het jaar 1859.

Opgeplakt *f* 1.— Onopgeplakt *f* 60 duiten.

Kleine Almanakken met Dames Portretten v. 1859 à *f* 1.—

ZAK-ALMANAK

voor het jaar 1859, ingerigt tot Koopmans-, Kantoor- en Huishoudelijk gebruik, prijs *f* 2.—, franco per post met 1 Kantoor-Almanak *f* 3.—

LOTEN

238ste STAATS-LOTERIJ

Een Heel Lot ad *f* 100.—
Een Half „ „ 50.—
Een Vijfde „ „ 20.—

Te bekomen te *Samarang*, bij

(135) DE GROOT, KOLFF & CO.

MEVR. DE WED. KETELAAR,

recommandeert zich bij het geëerde publiek tot het verrigten van **Naaiwerk.** (134)

Op Donderdag 10 Februarij e. k.

CONCERT

van J. B. VRUGTMAN, Orchest-directeur der Vereeniging *ST. CECILIA*, alhier. (97)

MUSICALE KUNSTREIS.

CONCERT

VOCAAL EN INSTRUMENTAAL,

door de ondergeteekenden.

1859 Februarij 14 te *Ambarawa*,
„ „ 16 „ *Magelang*,
„ „ 20 „ *Djocjakarta*,
„ „ 25 „ *Soerakarta*,
„ „ 27 „ *Salatiga*,

PROGRAMMA:

SOLO'S voor VIOOL, PIANO, TENORHOORN, CORNET à PISTONS en CHANSONETTES COMIQUES.

J. B. VRUGTMAN & ZOON.
E. CONSTANT.

SAMARANG, 4 *Februarij* 1859. (166)

De Pillen van Holloway,

gebruike men ter genezing van galziekten, zware hoofdpijnen en ongesteldheid in de ingewanden. De heer Jan Anderson, koopman te Ballymoney in het graafschap Antrim, heeft het volgende geschreven aan den professor Holloway, omtrent het gebruik van deszelfs pillen." Rose M. Clure, woonachtig te Balnagashal bij Ballymoney leed sedert vijf maanden aan zware hoofdpijnen en hevige smart in de maag en ingewanden. Zij raadpleegde verscheidene bekwame geneesheeren te Coleraine, Ballymoney en andere plaatsen, doch zonder goed gevolg. Eindelijk raadde men haar aan, de pillen van Holloway te gebruiken, en na een kort tijdsverloop, herstelde zij door dit onvergelijkelijk geneesmiddel, en was tevens in staat hare dagelijksche bezigheden te hervatten.

De prijzen zijn als volgt:

Doosjes Pillen à . . . . *f* 1.—, *f* 3.—, *f* 5.—
Potjes Zalf à . . . . . . „ 1.—, „ 3.—, „ 5—.

Elk doosje en potje is vergezeld van eene aanwijzing hoe men de Zalf en Pillen gebruiken moet.

Ze zijn op franco aanvrage à contant te bekomen:

Te	*Soerabaya*	bij	E. FUHRI & Co.
„	*Banjoemaas*	„	M. S. CHRRIMAN.
„	*Djocjacarta*	„	DEEKENS & Co.
„	*Soeracarta*	„	W. VELDMAN en Wed. SAFFINGER.
„	*Salatiga*	„	F. KRUTHOFFER.
„	*Tagal*	„	Mevrouw de Wed. DORT.
„	„	„	A. J. VAN DER VOORT.
„	*Cheribon*	„	W. GALISTAN.
„	*Samarang*	„	DE GROOT, KOLFF & Co., H. L. DE LYON, NOOTBAAR & JOOSTEN en bij

(167) SOESMAN & CO.

Stemmen, Repareren en Verkoopen

VAN

PIANO'S.

VOOR HET STEMMEN

van eene driesnarige Piano. . . . . *f* 10.—
„ „ tweesnarige d°. . . . . „ 8.—
bij abonnement 2 maal per maand. . . „ 10.—

(1046) F. BOURRET.

in dolle draf kwam aanrijden en voor de deur stilhield; en wie, tot mijne uiterste verbazing, kwamen er uit? Niemand anders dan mijnheer William Lloyd en de heeren Smith, vader en zoon. Ik snelde naar buiten, vermaande hen met korte woorden om voorzigtig te zijn en zich stil te houden, en verzocht hen met mij in eene afzonderlijke kamer te gaan. De ontroering van de heeren Lloyd en Arthur Smith was groot; maar de oude heer Smith was even koud als altijd. Ik kreeg spoedig te weten, dat Arthur Smith — ik vermoed, met behulp van zijne moeder — de geheime plannen van zijnen vader ontdekt had, en daarom den heer William Lloyd tot aan zijne woning had doen nagaan, met wien hij, terstond nadat ik van hem was afgegaan, eene langdurige bijeenkomst had. Later in den avond kwam het tot eene opheldering met den vader, en na eene lange en hartstogtelijke beraadslaging werd besloten, dat alle drie zich den volgenden morgen per post naar Beaulieu zouden begeven, en naar omstandigheden zouden handelen. Mijn verhaal was spoedig gedaan. Het werd natuurlijk door den broeder en den minnaar met onbegrensde blijdschap aangehoord, en zelfs onder des vaders schijnbare onverschilligheid bemerkte ik teekenen, dat hij niet lang zou blijven weigeren, aan de algemeene blijdschap deel te nemen. Het groote fortuin, dat de heer William Lloyd te kennen gaf aan zijne nicht te willen ten huwelijk geven, was een nieuw en verzachtend bestanddeel der zaak geworden.

Mijnheer Smith Senior bestelde zijne middagmaal, en de heeren Lloyd en Arthur Smith... Maar wat zou ik pogen te beschrijven wat *zij* deden? Ik weet slechts, dat, toen ik langen tijd daarna het waagde een oog te werpen in het huis van mijnheer Owen Lloyd, alle vijf — broeder, oom, minnaar, nicht en vrouw — praatten, lachten en schreiden, en weder lachten alsof zij hun verstand verloren hadden, en geheel buiten staat waren om een verstandig gesprek te voeren. Een uur later, toen ik, achter een hoop boomstammen verschanst, de heeren Jones en Comp. stond op te wachten, merkte ik, toen zij mij alle voorbijgingen, op, dat de tranen en de ontroering verdwenen waren, en slechts de glimlach en de dankbare blijdschap op de gelukkige gezigten, die nog zoo kort geleden door kommer en smart waren bewolkt, hadden achtergelaten. Eene matige groote verandering in zoo korten tijd!

Mijnheer Jones verscheen met zijne kar en zijne helpers op den bestemden tijd. Een man, die somtijds op de houtwerf werkte, was gelast om namens mijnheer Lloyd verschooning te vragen voor zijne afwezigheid, en de goederen af te leveren. De kisten vol zilverwerk en andere artikelen van waarde waren spoedig opgeladen, en de kar ging op weg. Ik liet haar omtrent eene mijl voortrijden, en toen maakte ik mij, met hulp, die ik daar ter plaatse gezorgd had bij de hand te hebben, met weinig moeite van den verbijsterden huisbreker en zijne handlangers meester, en den volgenden morgen vroeg was Jones op weg naar Londen. Bij de eerstvolgende zittingen van *Old Bailey* werd zijn proces opgemaakt, zijne schuld bewezen, en hij tot levenslange deportatie veroordeeld; terwijl de bedachtzaamheid, die ik getoond had, door het bevel tot inhechtenisneming van Owen Lloyd niet uit te voeren, door mijne chefs uitdrukkelijk werd goedgekeurd.

Omtrent twee maanden na mijn eerste onderhoud met den heer Smith, zette mijne vrouw, toen ik eens des avonds te huis kwam, een stuk bruidskoek voor mij neder, benevens twee fraai gegraveerde kaarten, met een wit satijnen lint verbonden, waarop de namen van *mijnheer* en *mevrouw Arthur Smith.* Om Emily's wil gevoelde ik mij meer gestreeld door dit kleine bewijs van beleefdheid — gelijk zij, die tijdelijk van zekeren stand in de maatschappij vervallen zijn, ligt zullen gevoelen — dan door het kostbaarste geschenk. De dienst, die ik bewezen had, was louter toevallig geweest; maar altijd hebben de belanghebbenden bij dit hagchelijk voorval mij in vriendelijk aandenken gehouden.

PHOTOGRAPHISCH ATELIER.

Portretten op Papier en Glas,

in alle soorten van lijsten.

PORTRETTEN IN STEREOSCOPEN.

(1262) ABELS EN ZONEN.

Debiteuren en Crediteuren in den boedel van wijlen den Heer H. L. HENDRIKS, worden bij deze uitgenoodigd om binnen den tijd van drie maanden betalingen of aangiften te doen aan *De Testamentaire Executrice,*

SAMARANG, C. S. HENDRIKS,

28 *January* 1859. (137) geb. *Faulhaber.*

TE KOOP:

Een troep Koebeesten, waaronder eenige prachtige Stieren en melkgevende Koeijen, allen van goed ras. Te bevragen bij

(139) *UITGEVERS DEZES.*

TE KOOP:

Een steenen Huis, bevattende vier Kamers, gelegen boven *Oenarang* bij de post *Babadan.* Reflecterenden adresseren zich met franco brieven onder letter H. bij

(138) DE UITGEVERS DEZES.

TE KOOP:

Het Nederl. gekoperd en kopervast Fregatschip

Prins Fred. der Nederlanden,

gevoerd door

C. G. DE WIT,

groot 650 gemeten tonnen, met deszelfs completen Inventaris; thans liggende te *Soerabaija.*

Informatiën te bekomen bij

(140) DORREPAAL & CO.

PASSAGE

NAAR SOERABAIJA EN NEDERLAND

wordt aangeboden met het snelzeilend Fregatschip

IMMAGONDA SARA CLASINA,

Kapt.

M. VAN GIJSEL,

uitmuntend ingerigt voor den overvoer van passagiers en varende een *Genees-, Heel- en Verloskundige.*

Het vertrek naar *Soerabaija* zal plaats vinden in het begin der volgende week en dat naar *Nederland* tegen het midden der maand Maart, direct van Soerabaija.

Adres bij *De Agenten,*

SAMARANG, DORREPAAL & CO.

4 *Februarij* 1859. (141)

HET STOOMSCHIP BANDA,

kapitein GUIJOT,

zal den 8sten Februarij naar *Batavia* stoomen.

Voor passage adressere men zich bij

De Agenten,

(142) B. KOPERSMIT & CO.

Huwelijk.

Getrouwd:

M. A. VAN AMSTEL

en

E. H. VAN INGEN.

SAMARANG, 4 *Februarij* 1859. (143)

Geboorten.

Voorspoedig bevallen van eenen Zoon *M. Johannes,* echtgenoote van

SAMARANG, K. F. E. ANDREAS.

den 25sten January 1859. (112)

Sterfgeval.

Op den 23sten November jl. overleed te *Gouda,* mijn dierbare vader, de heer *WILLEM HENDRIK KOLFF,* in den ouderdom van negen-en-zestig jaren,

BATAVIA, GUALTHERUS KOLFF.

22 *January* 1859. (113)

SAMARANG.

Volgens bekendmaking van den Resident is het vertrek der Landmail bepaald op Zaturdag den 19den Februarij *des avonds te* 6 *ure,* moetende de brieven *des namiddags te* 4 *ure* bezorgd worden.

— Men deelt ons mede van *Toeban,* dat in die afdeeling en in de aangrenzende afdeeling *Bodjonegoro* van de residentie *Rembang* eene ziekte onder de buffels is uitgebroken, welke zich vooral bij de jonge en bestgevoede dieren van dat soort openbaart, en bekend is onder den naam van miltvuur.

De ziekte is het eerst ontstaan in het district *Tenawon,* afdeeling *Bodjonegoro,* alwaar achttien stuks buffels in korten tijd bezweken zijn.

Daarna zijn in onderscheidene dessa's van het district *Rengel,* afdeeling *Toeban* ruim veertig beesten aan die ziekte gestorven.

's Gouvernements vee-arts in de derde afdeeling heeft zich onmiddelijk naar de bedoelde dessa's begeven, ten einde een onderzoek te bewerkstelligen en de noodige maatregelen voor te schrijven, ten einde deze voor de inlandsche bevolking zoo noodlottige plaag in haren loop te stuiten.

— Naar men ons van *Grissee* meldt, is men van regeringswege aldaar bezig om in eene voor die plaats sedert lang bestaan hebbende behoefte te voorzien. Er bestond aldaar namelijk volslagen gebrek aan goed zuiver drinkwater, welk gemis zich vooral in den Oostmoesson, bij gebrek aan regenwater, ten sterkste deed gevoelen, en eenen ongunstigen invloed uitoefende op den gezondheidstoestand der bevolking.

De boring eener arthesische put op de Passé-ban, welk werk, naar men ons verzekert, weldra voltooid zal zijn, mag dus als eene voor de ingezetenen van *Grissee* hoogst gewigtige gebeurtenis worden beschouwd, en ten bewijze strekken der goede zorgen van het plaatselijk en gewestelijk bestuur, ter verbetering van den gezondheidstoestand der ingezetenen. Wij vernemen dat op de hoofdplaats der residentie *Rembang* almede eene arthesische putboring plaats vindt. *(Oost-Post.)*

— In ons No. van den 19den dezer, maakten wij melding, dat het Engelsche schip *Corriemulzie* van *Liverpool* op het *Maneters-eiland* gestrand was.

Wij vernemen deswege de volgende bijzonderheden.

De *Corriemulzie,* gezagvoerder Blacklock, was, den 14den October jl., van *Liverpool* vertrokken en had het ongeluk, na bijna volbragte reize, op het eilandje *Man-eter* vast te raken. De gezagvoerder had zich onmiddelijk naar *Batavia* begeven en van den Commandant van Z. M. zeemagt de noodige hulp verzocht en erlangd. Het gelukte Z. M. stoomschip *Ardjoeno,* dat met de noodige praauwen onmiddelijk naar de plaats des ongeluks vertrokken was, door het overbrengen van een gedeelte der lading in de praauwen, het schip wederom vlot te maken en het met de inhebbende rijke lading manufacturen te redden.

De *Corriemulzie* kwam, den 20sten jl., dan ook behouden ter dezer reede aan.

De gezagvoerder Blacklock erkent ten volle de redding van zijn vaartuig en lading aan de spoedige en doeltreffende maatregelen, van de zijde der Nederlanders aangewend, te danken te hebben, en heeft dan ook zijne erkentelijkheid over de hem verleende hulp, in een brief aan den Commandant der zeemagt kenbaar gemaakt. *(Java Bode.)*

AANGEKOMEN PERSONEN.

Van den 27sten tot en met den 4den Februarij 1859.

J. A. Zeijdel, L. E. van Dort, J. W. Koelman, A. P. E. Gout, Jhr. H. Tjarda van Starkenborgh, P. H. Wolff, W. Tadema, P. Zwager, F. de Veer, Mev. J. G. Schornack, de heer Schornack, A. U. van Beuningen, van Helsdingen, Mev. M. A. Herment, Hoogeveen, J. Berne, B. Pennekamp, J. Mendes da Costa.

VERTROKKEN PERSONEN.

F. M. von Stracka, Mev. de Wed. C. M. von Stracka, Jhr. C. L. J. van Hogendorp, L. E. van Dort, J. Maijer, R. A. U. van Beuningen, van Helsdingen, Jordens, Mev. de Wed. de Haas, J. A. Zeijdel, K. Bos, Th. R. N. Lucassen, J. Hair, Mev. de Wed. de Casembroot, geb. de Jongh, J. H. Koelman, F. L. Dankmeijer, Mev. de Wed. Coorengel, geb. Anthonijsz met 2 kinderen en 4 Inl. bedienden.

Schepen in Lading op den 2den Februarij 1859

Naar ——— Ned. Ind. schoener Hap Eng, kapt. *Tan Kie,* agent *Gezagvoerder*

Naar NEDERLAND, Ned. bark Valparaiso, kapt. *E. J. Kok,* agenten *Dorrepaal en Co*

Naar CHINA, Ned. Ind bark Emelie, kapt. *J. B. Perrij,* agent *Gezagvoerder*

Naar NEDERLAND, Ned. schip Abel Tasman, kapt. *J. R. Rijken,* agenten *B. Kopersmit en Co*

Naar ——— Brem. schip Marie, kapt. *F. Schwartje,* agenten *Wermuth en Co.*

Naar NEDERLAND, Ned. schip Princes Amalia, kapt. *L. W. van Rhijn van Alkemade,* agenten *Dorrepaal en Co.*

Naar BATAVIA, Ned. schip Philips van Marnix, kapt. *E. van Duijn,* agenten *B. Kopersmit en Co.*

Naar STOCKHOLM, Zweed. brik Emma, kapt. *Th. Nordwall,* agenten *Mac Neill en Co.*

Naar BATAVIA, Ned. Ind. bark Sara Eleonora, kapt. *D. Schuijmer,* agenten *Dorrepaal en Co.*

Naar ——— Ned. Ind. bark Pilades, kapt. *A. de Wolff,* agent *Gezagvoerder.*

Naar ——— Ned schip Amerika, kapt. *P. L. Zeeman,* agent *Gezagvoerder.*

Naar ——— Ned. Ind. bark Oen Goan, kapt. *Koo Tiong,* agent *Gezagvoeder;*

Naar NEDERLAND, Ned schip Imma Gouda Sara Clarine, kapt. *M. van Gijzel,* agenten *Dorrepaal en Co*

Naar AUSTRALIE, Ned. bark Jacobus, kapt. *J. J. van Loon,* agenten *Dorrepaal en Co.*

Naar ——— Ned bark Twee Cornelissen, kapt. *J. C. Kreije,* agenten *Wermuth en Co.*

Naar ——— Ned Ind. bark Nawan Eljoesoor, kapt. *J. C. Monteiro,* agent *Gezagvoerder.*

Naar SAUNELINNAN, Ned. Ind. bark Atiedjatoor Rachman, kapt. *Sech Alie Bin Achmat Banseer,* agent *Gezagvoerder.*

Naar SOERABAIJA, Ned. Ind. bark Fatool Karim, kapt. *Sech Achmat Bin Oemar Fagie,* agent *Gezagvoeder.*

Naar SOERABAIJA, Ned. schip Gebroeders Houtman, kapt. *C. J. Bax,* agenten *Dorrepaal en Co*

Naar ——— Ned. Ind. bark Salim, kapt. *Said Hamit Bin Achmat Segaf,* agent *Gezagvoerder.*

Naar NEDERLAND, Brem. bark Concordia, kapt. *J. Wessels,* agenten *Mac Neill en Co.*

Naar BANJERMASSING, Ned. Ind. bark Fatahool Moebarak, kapt. *Kassan,* agent *Gezagvoerder.*

Scheepsberigten.

AANGEKOMEN.

Jan. 28 - Ned. Ind. bark *Fathool Karim,* Sech Achmat Bin Oemar Fagie, v. Batavia 26 Jan.— Ned. Ind. bark *Atidjatoor Rachman,* Sech Alie Bin Achmat Banseer, v. Singapoer 11 Jan.

Jan. 30 - Ned. Ind. stoomschip *Menado,* A. Couteron, v. Soerabaija 28 Jan., passagiers de heeren Frankel, Vuijck, Kaijzer, Z. M. troepen en bannelingen.

Jan. 31 - Ned. bark *Tasmania,* B. J. Jonker, v. Batavia 28 Jan.— Ned. bark *Gebroeders Houtman,* P. J. Bax, v. Batavia 29 Jan.— Brem. schip *Concordia,* J. Wessels, v. Batavia 29 Jan.— Ned. Ind. brik *Salim,* Sech Hamit Bin Segaf, v. Riouw 27 Jan.

Feb. 1 - Ned. Ind. bark *Fathool Moebarak,* Kassan, v. Batavia 29 Jan.

VERTROKKEN.

Jan. 27 - Ned. bark *Alcyone,* Haack, n. Soerabaija.

Jan. 29 - Ned. bark *IJssel,* Maarschalk, n. Batavia.

Jan. 31 - Ned. bark *Ardjoeno,* J. F. A. Rapp, n. Nederland, met acht terugkeerende militairen.— Ned. Ind. stoomschip *Menado,* A. Couteron n. Batavia, met Z. M. troepen.

AAN- en UITVOER te SAMARANG, *van den 27sten Jan. tot en met den 3den Feb.* 1859.

AANVOER.

Van China over Singapoer met de Ned. Ind. bark Nawan Eljoesoor, kapitein *J. C. Monteiro.*

Lading van China.

490 pak. papier, 30 kn. kramerijen, 270 kn. thee, 7 pak. en 7 kn. medicijnen, 23 kn. verguldsel, 20 ton. atal, 12 kn. misoa, 2 ps. ledikanten, 1 kt. offer pitten, 80 krandj. paijongs, 80 krandj. en ton. aardewerk, 350 pak. aluin, 17 pak. oud koper, 800 pak. borden en kommen, 14 ton. tangjoe-olie, 21 kn. voetzoekers, 13 pak. matten, 30 ton. en 4 kn. verw, 5 ton. rotte kruid, 2000 stel. potten, 2 kn. kasoemba bloemen, 12 krandj. rabarber, 26 krandj. theepotten, 2 krandj. diversen en 2500 ps. vloersteenen, *Order.*

Lading van Singapoer.

16 kn. ruwe zijde, *Order.*

Van Singapoer met de Ned. Ind. bark Atidjatoor Rachman, kapitein *Sech Alie bin Achmat Banseer.*

18 kn. en 3 bn. lijnwaden, 4 bn. en 2 kn. Chin. diverse goederen en 26 st. ivoor, *Order.*

Van Batavia met de Ned. Ind. bark Fathool Karim, kapitein *Sech Achmat Bin Oemar Fagie.*

4 bn. gev. katoen, *M. A. Jasper.*

500 kn. gember, 3 kn. kain, 9 kn. gedr. wit katoen en 2 kn. wollen goederen, *C. Damnitz & Co.*

140 kn. en 43 bn. lijnwaden, 200 pik. dadels, 1 pak Sam. kleedjes, 45 krandj. aardewerk, 2 kn. Chin. zijde, 250 pik. damar, 15 pik. tin en 495 pik. ijzer, *Diverse Personen.*

1 kt. speelgoed, 2 kn. diverse goederen, 3 vn. serviezen, 1 vat kommen, 3 vn. pik, 3 kod. Palemb. houtwerk, 1 pak chitsen en 24 mand. aardewerk, *Order.*

En andere lading van Batavia, bestemd voor Soerabaija.

Van Molukkus over Soerabaija met de Ned. Ind. stoomboot Menado, kapitein *Couteron.*

Lading van Molukkus.

2 kn . . . . . en 96 st. huiden, *Order.*

Lading van Soerabaija.

13 bn. ijzer, *Order.*

En eenige Gouvernemets goederen.

En andere lading van Molukkus en Soerabaija, bestemd voor Batavia.

Van Nederland over Batavia met de Ned. bark Tasmanie, kapitein *B. J. Jonker.*

Lading van Nederland.

207 col. manufacturen, *N. H. M.*

10 vn. zilveren en 100 vn. koperen munt en 586 col. diverse goederen, *Gouvernement.*

12 kn. wijn en 30 vn. boter, *Order.*

Lading van Batavia.

4 pik. goenie garen, *Dorrepaal & Co.*

Van Nederland over Batavia met de Ned. bark Gebroeders Houtman, kapitein *C. J. Bax.*

Lading van Nederland.

508 col. koopmanschappen, *Thooft & Co.*

100 vn. „ *N. H. M.*

100 kn. wijn en 105 vn. teer, *Order.*

Lading van Batavia.

4 kn. Eau de cologne, *B. Kopersmit & Co.*

114 col. diverse goederen, *Gouvernement.*

En andere lading van Nederland en Batavia, bestemd voor Soerabaija.

Van Riouw en Singapoer met de Ned. Ind. brik Salim, kapitein *Said Hamit Bin Achmat Segaf.*

Lading van Riouw.

676 pik. gambier, 95 pik. witte en zwarte peper, 3 kn. mousseline en 2 st. olifantanden, *Order.*

Lading van Singapoer.

700 pak. Eng. ijzer, 8 pak. ramie garen, 4 kn. en 8 zak. bensoin, 3 vn. vischkuiten, 5 st. waterpotten, 15 kn. diverse lijnwaden, 1 kt. led. fleschjes, 8 kn. lavender water, 1 kt. klokken en 12 zak. en 2 vn. ambalo, *Order.*

Van Batavia met de Ned. Ind. bark Fatahool Moebarak, kapitein *Kassan.*

23 mandjes madeira wijn, *De Lijon.*

1 kt. lasting en 2 Boeg. sarongs, *M. A. Jasper (Uit het Entr-ald.)*

1 kt. lasting, *van den Broek & Veeckens.*

1 kt. Chin. zijde, *Dorrepaal & Co.*

1 kt. Jap. zijden artikelen, 19 kn. Japs paijongs en 20 kn. manilla sigaren, B. *Kopersmit & Co.*

1 kt. Jap. zijde, B. *Kopersmit & Co. (Uit het Entrepôt aldaar.)*

7 kn. madapollams, *MacNeill & Co.*

12 stoelen, *Soesman.*

1 kt. toilet tafel en spiegel, *M. M. Jacob.*

9 kn. cognac, 3 kn. madera, 20 ps. hammen, 1 kt. parasols, 2 kn. roko bladeren, 4 kn. wit katoen, 33 pik. oud koper, 23 pik. ijzerdraad, 20 pik. Inl. medicijnen, 1 kt. zilverdraad, lovertjes en zwarte linnen en 46 krandj. borden, *Diverse Chinezen.*

1 kt. en 8 doz. hoeden en eenige kramerijen, 1 pak lamppitten, 24 ps. stokken, 3 doz. Europ. potjes, 54 kn. meubelen, 1 kt. karpet, 6 kn. zilverwerk, 23 kn. en 3 krandj. porcelein-, glas- en aardewerk, 1 piano 6 kn. rhijnwijn, 4 kn. en 31 col. diverse goederen, 51 kn. en koffers diverse pasagiers bagagiën 1 wagen, *Order.*

UITVOER.

Naar Batavia met de Ned. bark IJzel, kapitein *C. Maarschalk.*

3 kn. tuigen, *Bijleveld & Co.*

324 pik. koffij, 578 st. buffelhuiden, 1 kt. nagem. linnen en 1 kt. regen jassen, *Dorrepaal & Co.*

3 vn. patjols, 3 kn. spelden, 2 kn. lampen, 2 kn. parasols, 2 vn. messen, 3 kn. menie, 74 st. ballast schoppen, 1 vs. koperen spijkers, 3 kn. en 4 vat terpentijn, 2 vn. en 3 tros. Man. en Europ. touwwerk, 2 pak. zeeften, 18 ps. slijpsteenen, 9 ankers en 12 bankschroeven, *van den Broek & Veeckens.*

13000 pond. buskruid, 28 kisten en 1 bamb. koker, *Gouvernement.*

Naar Nederland met het Ned. schip Ardjoeno, kapt. J. *F. Rapp.*

8540 pik. suiker, *N. H. M.*

Marktprijzen te Samarang.

Koffij, ƒ 32.— geen voorraad.
Suiker, No. 16, ƒ 18.— oogst opgeruimd.
Indigo, per pond ƒ 4.30 afgedaan.
Koe-Huiden, per corge } ƒ 60.
Buffel-Huiden, per kodie, }
Staart Peper, ƒ 57.— niet voorhanden.
Rijst, eerste soort, per 28 pikols ƒ 135.— à ƒ 140.—
„ tweede „ idem. ƒ 110 à ƒ 120.—
Klapper Olie, per pikol, ƒ 17½.—
Katjang „ idem. ƒ 17.—
Rotting, per pikol, ƒ 8.— à ƒ 9.—
Kadjang Matten, per 100 stuks, 17.—
Wisselkoers op Holland 6/m. pari.

Protestantsche Eeredienst.

NABETRACHTING.

Zondag den 6den Februarij 1859.
des voormiddags te ½9 *ure,*
F. C. VAN DER MEER VAN KUFFELER.

DOOPSBEDIENING.

Roomsch Catholijke Eeredienst,

Zondag den 6den Februarij 1859.
Eerste H. Dienst *des morgens ten* 7 *ure.*
Hoog Dienst *des voormiddags ten half* 9 *ure,*

BIJVOEGSEL
behoorende bij het
SAMARANGSCH ADVERTENTIE-BLAD.
van Vrijdag 4 Februarij 1859, No. 5.

LANDMAIL BERIGTEN,
loopende tot 8 December 1858.

NEDERLAND!

— De *Rotterdamsche Diergaarde* heeft weder een belangrijk geschenk ontvangen, en wel van den heer T N. P. Mersen Seen van Basel, te Kandanghauer, op Java (door tusschenkomst van jhr. mr. F. W. A Beelaerts van Blokland), zijnde vier *slangen* (Oeler Santja), een *Menyawa* en een *Krokodil*, bijna zes voeten lang. De dieren, aangebragt met het fregatschip *Cornelia*, kapitein G. de Vries te Brouwershaven binnen en toebehoorende aan de reederij van den heer P. de Boer alhier, zijn gedurende de reis met de meeste zorg door den gezagvoerder behandeld.

Zaturdag den 27sten November is te Breda het examen ter bevordering tot den rang van 2den luitenant voor de onderofficieren der verschillende korpsen afgeloopen en heden daarvan het procesverbaal opgemaakt, om aan den minister van oorlog te worden opgezonden, waarna de commissie ontbonden is en voor zoo ver de leden daarvan niet tot het garnizoen behooren, den last hebben ontvangen, naar hun korps terug te keeren. De uitslag van het examen moet algemeen voldoende worden geacht en men verneemt dat van de 103 aspiranten ongeveer 3/4 gedeelte heeft voldaan.

Het getal onderofficieren door de korpsen opgeleverd is als volgt: reg grenadiers en jagers 5; 1ste reg inf. 9, 2de reg 5, 3de reg. 6, 4de reg. 11, 5de reg. 3, 6de reg 19, 7de reg. 6, 8ste reg 9, instructie bataillon 15, van het 1ste reg dragonders 1, 4de reg. drag 2, van het 1ste reg vesting-artill. 3, 2de vesting-artill. 1, 3de reg. 1 en van het reg. veld-artill. 7.

— De luitenant-generaal Storm de Grave, inspecteur der kavallerie en de generaal-majoor Singendonck, inspecteur der artillerie, zijn van 's Gravenhage naar Breda vertrokken, om als leden van de commissie van toezigt aan de militaire academie aldaar deel te nemen aan het onderzoek, dat morgen aldaar zal aanvangen en betrekking heeft op de maatregelen, die ten behoeve van de discipline aldaar, zullen dienen te worden genomen.

— Dezer dagen is aan den grenadier Dominicus Vogt, ridder der Militaire Willemsorde, dienende in de 4de kompagnie, 2de batt. van het regiment grenadiers en jagers (van wiens langdurige krijgsmansloopbaan in het begin van November in de dagbladen sprake is geweest), eene schoone onderscheiding te beurt gevallen. Z. K. H. de prins van Oranje heeft namelijk gemelden grenadier op de minzaamste wijze en in de meeste vleijende bewoordingen, een prachtig gouden cilinder horologie geschonken, ter herinnering aan zijn onafgebroken goed en braaf gedrag onder de verschillende tijdsomstandigheden, waarin hij zijne *vijf-en-veertig* dienstjaren als soldaat mogt doorbrengen. Dit blijk van vorstelijke welwillendheid voor welvolbragte gemoedelijke dienstvervulling, wordt door het korps officieren en minderen, die bij het regiment dienen, op hoogen prijs gesteld, en zij verheugen zich in de welverdiende onderscheiding, die den grenadier D. Vogt is ten deele gevallen.

— Men verneemt dat de zeildag van Zr. Ms. transportschip *Merwede*, kapt.-luit. ter zee van der Meersch, op 15 December is vastgesteld. Deze bodem, goederen voor het onlangs uitgezeilde eskader aan boord hebbende, zal zijne reis naar Oost-Indië via Cadix volbrengen, waar het eskader zal binnen vallen.

— De heer Felix Belly, die, zoo men weet, het grootsch plan van de vereeniging der Atlantische en Zuid-Zeeën, over het grondgebied van Nicaragua op het oog heeft, heeft 's Hage bezocht, en is bereids naar Duitschland vertrokken, ten einde Alex. von Humboldt het eere-voorzitterschap over deze onderneming op te dragen, die niet minder dan de doorgraving van de Suez-landengte geschikt is om de afstanden voor den wereldhandel te verminderen. Men herinnert zich, dat dit ontwerp de aandacht van koning Willem I reeds had getrokken en die vorst daartoe zelfs de noodige inlichtingen had doen verzamelen, doch dat de tijd ter verwezenlijking daarvan nog niet rijp was. De heer Félix Belly heeft werkelijk de concessie tot uitvoering van de regering van Nicaragua bekomen.

— Dezer dagen werd in sommige dagbladen het berigt gelezen, dat het model van het standbeeld voor den dichter Tollens door den heer J. Strackée te Rotterdam vervaardigd, van daar naar Antwerpen was overgevoerd, om er in de werkplaats van den heer Rousseaux in marmer te worden overgebragt Wij zijn in de gelegenheid gesteld, omtrent dit model het navolgende mede te deelen. Toen in de maand October 1857 de centrale commissie voor de oprigting van een standbeeld voor Tollens te Rotterdan en van een eenvoudig gedenkteeken op het graf des dichters te Rijswijk, bevond, dat het bedrag der ingeschreven bijdragen, ook wanneer men rekende op de vermoedelijke opbrengst van nog te wachten inschrijvingen in de overzeesche bezittingen, in België en in sommige steden onzes vaderlands, na aftrek van het tiende gedeelte, voor het gedenkteeken op het graf bestemd, niet toereikend zou zijn om daaruit een metalen standbeeld van genoegzame beteekenis te bekostigen, besloot zij tot het doen vervaardigen van een 10 voet hoog standbeeld in marmer, te plaatsen op een eenvoudig voetstuk. De heeren beeldhouwers J. Strackée te Rotterdam en E. Lacomblé te 's Gravenhage werden uitgenoodigd het ontwerp voor zulk een standbeeld vóór den 1sten Januarij 1858 bij de commissie in te zenden. Beide heeren gaven aan die uitnoodiging gehoor, ja meer dan dat. Ieder van hen zond twee modellen in; één van de ontwerpen des heeren Lacomblé was dat van een gedenkteeken, in plaats van een standbeeld. De commissie bepaalde hare keuze op een van de ontwerpen van den heer Strackée, die derhalve met de uitvoering van het standbeeld werd belast, terwijl aan den heer Lacomblé, behoudens de goedkeuring van een later in te leveren model, voorloopig de vervaardiging van het gedenkteeken op het graf te Rijswijk werd toegezegd.

De heer Strackée aanvaardde met allen ijver de hem opgedragen taak en in den loop van den afgeloopen zomer naderde het model, op de helft der ware grootte (die intusschen eenigzins gewijzigd en met een paar voeten vermeerderd was geworden), zijne voltooijing. Den 23sten October jl. werd de commissie opgeroepen om haar oordeel over den arbeid des beeldhouwers uit te spreken; zij achtte zich gelukkig, zich te kunnen vereenigen met de gunstige meening, welke de heeren L. Royer, beeldhouwer te Amsterdam, en Louis Gallait, de beroemde Belgische schilder, daaromtrent hadden geuit. Op enkele onbeduidende wijzigingen na, werd het model van den heer Strackée goedgekeurd.

De pose, door dezen voor het beeld gekozen, is hoogst eenvoudig. Tollens staat, blootshoofds en in een gewoon modern huisgewaad, met een lossen das om den hals, en met het hoofd eenigzins voorover gebogen. De houding is die van nadenken met een zweem van inspiratie. De regterhand, die zoo even nog langs het lijf nederhing, schijnt zich onmerkbaar en onwillekeurig op te heffen, als om met de stift, die er in rust, eene gedachte, een wordenden kunstvorm op te teekenen. De linkerhand steunt op de hoogte van de heup op een afgeknotten boomstam. De gelijkenis van het gelaat is het hoogst gelukkig en herinnert aan den dichter op den leeftijd, toen zijne gaven in den vollen bloei der ontwikkeling verkeerden. De geheele opvatting van den heer Strackée is waardig en edel; zijn beeld eenvoudig, maar noch stijf noch levenloos van houding, is eene zuivere afspiegeling van de kalme bezieling des dichters. Juist daardoor, dat er uitdrukking, persoonlijk gemoedsleven in die vormen is weêrgegeven, ontzeilde de kunstenaar de gevaarlijke klippen, waarop het modern kostuum, het realisme, dat men in onze dagen ook in de beeldhouwkunst verlangt, hem zoo ligt had kunnen doen stranden. De uitvoering beantwoordt aan de opvatting, de teekening van hoofd en handen is correct; de plooijing van de kleeding zijn zuiver en juist, het mouvement natuurlijk. Wanneer de uitvoering in marmer op de ware grootte beantwoordt aan de verwachtingen, waartoe het model regt geeft, dan gelooven wij, dat den heer Strackée de lof zal te beurt vallen, van een moeijelijk vraagstuk op eene bevredigende wijze te hebben opgelost.

— Naar wij uit eene goede bron vernemen, is de Hervormde predikant Witteveen, te Ermelo, voor zes maanden in zijne bediening geschorst door het klassikaal bestuur van Arnhem, wegens het uitoefenen van de censuur over een lid zijner gemeente, wiens gedrag daartoe aanleiding gaf. Den 17 October jl. is een detachement Infanterie te Ermelo gekomen, om te verhinderen dat de predikant den predikstoel betrad; er moet zelf geweld gepleegd zijn. De predikant heeft zich ter dezer zake tot den koning gewend.

ENGELAND.

— De heer John Greij, een der voornaamste grondeigenaars en landbouwers in Northumberland, heeft dezer dagen, in navolging van onderscheidene Britsche landhuishoudkundige maatschappijen en particulieren, bij de Fransche regering een antwoord ingediend op de door haar gedane vragen, betreffende de resultaten van den landbouw sedert de afschaffing der graanwetten. Dit document, ofschoon in geest en strekking overeenstemmende met het rapport, reeds eenige dagen geleden medegedeeld, bevat evenwel op de meeste punten nog zooveel nadere of liever verduidelijkte détails, dat het der aandacht overwaardig is, en nog wel te meer, omdat de heer Greij vroeger tot de hevigste bestrijders van den vrijen graanhandel behoorde. Op de bedoelde vragen heeft hij de navolgende punten genoteerd:

1e. In sommige deelen van het rijk is minder graan verbouwd dan vroeger. Dit bepaalt zich evenwel slechts tot enkele terreinen van minder kwaliteit op de hooge landen, waar de ondervinding heeft geleerd, dat de gronden, bij den hoogen prijs van het vee, aldaar meer voordeel opleveren als wei- dan als bouwland. In de lage districten daarentegen is de productie van granen zooveel te meer toegenomen. 2e. In de genoemde hoogere streken hebben de gronden, buiten de hier bedoelde terreinen gelegen, door het in toepassing brengen van het draineerstelsel en eene verbeterde wijze van bemesting, meer gewas opgeleverd dan vroeger. 3e. Het vooroordeel tegen wetenschappelijke theoriën bij de landbouwende klasse is aanmerkelijk afgenomen. De boerenstand, vroeger blindelings gehecht aan de oude machinale wijze van bewerking, heeft door de resultaten der nieuwe stelsels het nut der natuur- en scheikundige onderzoekingen op het gebied van den landbouw leeren inzien; een aantal werktuigen uit den voorvaderlijken tijd, nog altoos als geheiligde overblijfsels van een eerwaardig voorgeslacht in eere gehouden, zijn ongemerkt op den achtergrond geraakt en gedeeltelijk naar latere uitvindingen gewijzigd, gedeeltelijk door andere zamenstellingen vervangen; vroeger onbekende of uit het buitenland aangebragte en daarom ongebezigde meststoffen zijn thans algemeen gezocht en zelfs de minder ontwikkelde boerenklasse, in plaats van den ouden sleur te volgen, legt er zich bepaald op toe, om met minder kosten, minder werk en in minder tijd meer dan vroeger te produceren. 4de. Alle statistieke opgaven leveren het bewijs, dat het rendement der gecultiveerde gronden aanmerkelijk is vermeerderd. 5de. De fluctuatie van den oogst in de laatste jaren, heeft in vergelijking met die van vroegere jaren, eene wijziging ondergaan; gedeeltelijk ten gevolge der verandering van bouw — in weigronden, gedeeltelijk door een vermeerderd gebruik van guano, gemalen beenderen, kalkaardige stoffen enz. Door het eerste hebben de landerijen, in die jaren waarin zij vroeger bleven braak liggen, medegewerkt tot de productie van vleesch, wol en inlandsche meststof; door het andere is de productie van veldvruchten zelve vermeerderd. 6e. De huurprijzen der boerderijen zijn aanmerkelijk gerezen. Die verhooging bedraagt gewoonlijk 10 à 20 pCt enkelen hebben zelfs 25 à 30 pCt. meer dan vroeger opgebragt. 7e. Die grondeigenaars welke hunne landerijen in eigen gebruik hebben gehouden, hebben ook meerdere inkomsten daarvan getrokken. 8e. Behalve in die streken, waar de gebruikers, een minder geschikten bouwgrond hebben en er minder vee op na houden, is de toestand der huurders vooruitgegaan. Gewoonlijk worden de huurcontracten aangegaan voor den tijd van 15 jaren; groote boerderijen, die tot het aanbrengen van verbeteringen meerdere kosten noodzakelijk maken, worden thans verhuurd voor 21 jaren. 9e. De waarde der landerijen is overal gestegen. Dit kan men evenwel niet uitsluitend toeschrijven aan de in de landhuishoudkunde aangebragte verbeteringen; gedeeltelijk moet men het ook beschouwen als een gevolg van een vermeerderden invoer van goud, van den vooruitgang der fabrieken en van de steeds toenemende zucht der kapitalisten om hunne gelden op onroerende goederen te plaatsen. 10e. Ter beantwoording der vraag naar den invoer van granen sedert 1853, ontbreekt nog de officieele opgave van den *Board of Trade*. Wat betreft de vraag naar de gemiddelde graanprijzen sedert dat jaar, zoo heeft een algemeen overzigt tot resultaat geleverd: in 1854 3/12.4; Pd. St in 1855 3/14.8; Pd. St. in 1856 3/9.2 Pd. St. en in 1857 2/16.4 Pd. St. per quarter. De gemiddelde opbrengst van granen in Northumberland heeft een hooger cijfer bereikt. 12e. De consumtie van brood en vleesch is toegenomen. Het graan was tot matigen prijs te koop en onderging over het algemeen eene minder sterke fluctuatie. De arbeidende klassen hebben algemeen zeer goed geëvenredigde loonen getrokken en bestendig werk kunnen vinden; zoodat brood en vleesch, in weerwil dat dit laatste duurder is geworden, ook voor hen verkrijgbaar was. Het is een erkend verschijnsel, dat de werkende klasse in Engeland door hooger loon en algemeene verbetering van hare positie, beter kan leven dan vroeger. Een bepaald resultaat van de afschaffing der beperkende bepalingen op den invoer der granen is, dat de sterke fluctuatiën en de onheilen, die de meelprijzen menigmaal hebben te weeg gebragt, hebben opgehouden Slechts één opmerking mag hier niet stilzwijgend worden voorbijgegaan, namelijk dat wel sedert de wijziging der graanwetten in 1846, alles een snellen en vasten vooruitgang aanwijst, maar dat de eerste grondslag daartoe niet bepaald dagteekent van het genoemde tijdstip, daar tien jaren vroeger de afschaffing der tienden ook veel er toe heeft bijgebragt, om groote kapitalen te zien aanwend en ter bevordering van den landbouw.

— De officieele staat der uitvoeren, gedurende dit jaar, is openbaar gemaakt. Daaruit blijkt dat die in de afgeloopene maand bedragen hebben eene waarde van 9,501,000 pd. St. tegen 10,025,000 pd. St. in dezelfde maand van 1857 en 9,892,000 pd. St. in die van 1856. De uitvoeren gedurende de tien eerste maanden van dit jaar bedragen 89,898,000 pd. St. tegen 98,885,000 pd. St. in hetzelfde tijdsverloop van 1857 en 98,563,000 pd. St. in dat van 1856.

— De firmas Cowan en Bigg en James Davies en Co., hebben hare betalingen gestaakt.

— Door de heeren Baring Brothers is eene leening met Chili aangekondigd. De leening bedraagt 1,554,800 pd. St., geeft eene rente van 4 1/2 pCt., terwijl de koers van uitgifte 92 is. De betaling der rente neemt een aanvang den 1sten der volgende maand en geschiedt alhier bij Baring jaarlijks in Junij en December. Een percent dient tot amortisatie-fonds. De regering van Chili behoudt zich het regt voor, de fondsen na den 1sten December 1873 à pari in te lossen. De termijn voor de aanbiedingen eindigt den 1sten December. Te storten zijn: 1 pCt als deposito bij de aanbieding, 15 pCt op 15 December, 20 pCt. op 14 Januarij, 10 pCt. op 15 Februarij, 20 pCt. op 15 Maart, 12 pCt. op April en 10 pCt. op 17 Mei 1859.

— In een openbaar gemaakt officieel document wordt de toestand van den Engelschen handel aangetoond, met betrekking tot de uitvoering van de producten des lands, vergeleken met hetgeen die handel veertien jaren geleden was.

De volgende opgave is ontleend aan de gedeclareerde waarde der uitvoeren naar de verschillende landen:

	vermeerdering			vermeerdering	
Rusland	63	pCt.	Griekenland en Turkije	103	pCt.
Zweden en Noorwegen.	254	»	Syrie en Palestina	15	»
Denemarken	240	»	Egypte	570	»
Pruissen	263	»	Marocco	41	»
Hanover	1379	»	Vereenigde Staten en Californie	280	»
Hanseesteden	59	»	Haïti	201	»
Holland	79	»	Venezuela, Ecuador en Nieuw Grenada	150	»
Belgie	75	»	Brazilie	154	»
Frankrijk	144	»	Uruguay & Buen. Ayres.	157	»
Portugal	33	»	Chili	62	»
Madeira en de Azorische eilanden	37	»	Peru	77	»
Spanje	434	»	China	140	»
Kanarische eilanden	156	»	Westkust van Afrika	132	»
Sardinische Staten	143	»	Java en Sumatra	242	»
Oostenrijk	118	»	Cuba	174	»
Romeinsche	20	»	Philippijnsche eilanden.	252	»
Koningrijk der Beide Sicilien	32	»			

Alleen ten opzigte van de volgende drie landen heeft eene vermindering plaats gevonden:

Toskane	1	pCt.	Mexico	6	pCt.
Algerie	63	»			

Wat de verzendingen van Engeland naar zijne overzeesche bezittingen betreft, zoo zijn deze over het algemeen toegenomen. Ziehier de cijfers, welke betrekking hebben op sommige landen:

Malta	99	pCt.	Bezitting in N.-Amerika.	146	pCt.
Ionische eilanden	98	»	Mauritius	157	»
Australie	792	»	Kaap de Goede Hoop	270	»
Oost-Indie	139	»	Sierra Leone en Gambia.	172	»

Van den anderen kant heeft er vermindering plaats gehad ten opzigte van:

Gibraltar	15	pCt.	Hongkong	2	pCt.
Honduras	49	»	Etablissementen op de Goudkust	40	»
De Antilles en Guyana	9	»			

In het geheel bestaat er eene vermindering van 137 pCt. voor het buitenland, en van 132 pCt. voor de aan Engeland onderworpen landen.

DUITSCHLAND.

— Onlangs werd door de Pruissische dagbladen gemeld, dat de geheimraad Wedecke, directeur van de geheime policie onder het ministerie Rochow, op Badensch grondgebied was in hechtenis genomen onder beschuldiging van escrocquerie. Die eenvoudige voorstelling der zaak, strekte tot dekmantel voor hoogst onregtmatige en onwillekeurige handelingen. Zie hier hoe de feiten zich hebben toegedragen. De geheimraad Wedecke verliet om gegronde redenen zijn vaderland en begaf zich naar Zwitserland, waar hij in het dorpje Prattelen, nabij Liestal, onder den naam van baron von Helmsdorf, eene kamer in een logement huurde. De gewaande baron had vroeger in zeer naauwe betrekkingen gestaan tot een hooggeplaatst personaadje te Berlijn en had zich dientengevolge weten meester te maken van een aantal zeer authentieke stukken, die over het bijzonder en staatkundig leven van prins Karel van Pruissen geen zeer vleijend licht verspreidden. Wedecke besloot van die papieren partij te trekken en bood ze den prins voor den prijs van ƒ 50,000 te koop aan; deze wilde achtereenvolgens ƒ 15, ƒ 20 of ƒ 25,000 geven, maar toen Wedecke hardnekkig in zijn eisch bleef volharden, onder bedreiging van de stukken door den druk openbaar te zullen maken, besloot de prins tot andere middelen de toevlugt te nemen. Diensvolgens ontving Wedecke op zekeren dag een brief van den groothertogelijken procureur-generaal te Baden Baden, waarin hij uitgenoodigd werd om zich »tot regeling van belangrijke aangelegenheden" bij hem te vervoegen. Het schijnt echter dat Wedecke lont rook; hij antwoordde althans, dat hij er gevaar in zag om naar Baden Baden te reizen en noodigde den procureur-generaal op zijne beurt uit, om te Bazel met hem bijeen te komen. Den volgenden dag ontving hij daarop per telegraaf ten antwoord, dat de instructie die de procureur-generaal ontvangen had, hem belette om het Zwitsersch grondgebied te betreden, weshalve hij alsnu voorstelde om te Freiburg in den Breisgau (en alzoo op Badensch grondgebied) bijeen te komen, waar de procureur generaal hem in het hôtel *Zoehringen* zou afwachten. Wedecke ondernam de reis naar Freiburg, maar was naauwelijks in genoemd hotel aangekomen, of hij werd gearresteerd. Een dag daarna vervoegde zich een vreemdeling aan het logement in het dorpje Prattelen (gelijk gezegd Zwitsersch grondgebied) en gaf zich daar uit voor den portier van het hôtel *Zoehringen* te Freiburg. Hij verhaalde, dat de baron von Helmsdorf in dat hotel plotseling gevaarlijk ziek was geworden; dat deze, voor hij den geest gaf, zijn testament wenschte te maken, en gevolgelijk om al de papieren liet verzoeken die op zijne kamer aanwezig waren. De logementhouder koesterde aanvankelijk eenigen argwaan, maar die werd verdreven toen de boodschapper hem den sleutel der secretaire van den gewaanden baron ter hand stelde; evenwel besloot hij voor alle voorzigtigheid, om de papieren door een der aan het logement verbonden vrouwelijke bedienden naar den baron te doen overbrengen; hij pakte de stukken derhalve in een reiszak en vertrouwde die aan die vrouw toe, welke hierop met den vreemdeling naar Freiburg vertrok. Te Bazel aangekomen, staken beiden naar den regteroever der rivier over, en aldaar aan het station van den Badenschen spoorweg aangekomen zijnde, werd de vrouw in eene der wachtkamers van het station gevangen gehouden en vervolgens naar Freiburg vervoerd, waar men haar eerst op vrije voeten stelde, toen de commissaris van policie Gleuzer, die de rol van den portier had gespeeld, den inhoud van den reiszak in tegenwoordigheid van getuigen had doen constateren. Ziedaar de wijze waarop Wedecke gearresteerd werd en de beruchte papieren hem door de Duitsche politie ontfutseld werden. Het gedrag van Wedecke wekt in het algemeen weinig sijmpathie, maar het optreden der Duitsche policie op Zwitsersch grondgebied vindt aldaar evenmin goedkeuring. Men zegt dat de Badensche politie tot zijne uitlevering aan Pruissen besloten heeft.

— In de zitting der Luxemburgsche staten van den 20sten November heeft de heer Metz het volgende wetsontwerp op het bureau gedeponeerd: »De regters in eerste intstantie, de raadsheeren bij het hooge geregtshof en zij die in cassatie zitting hebben, alsmede de leden van den staatsraad, die medegewerkt hebben hetzij door hunnen raad, hetzij op eenige andere wijze, tot uitvoering van constitutionneele, wetgevende of administrative bepalingen, welke van 29 November 1856 tot 1sten December 1857 alleen bij wijze van besluit in het groothertogdom zijn ingevoerd — zij allen zijn te wraken en moeten zich zelve wraken, wanneer de aan hunne uitspraak onderworpene geschilpunten de geschiedkundige appreciatie dier bepalingen betreffen of de personen, die de verantwoordelijkheid daarvan dragen."

Het ontwerp kwam den 25 Nov. in de kamer in behandeling en met eene meerderheid van 19 tegen 5 stemmen ten fine van onderzoek naar den staatsraad verwezen, gelijk dit door het reglement wordt voorgeschreven. Onder de genoemde negentien leden bevinden zich verscheidene, die vroeger met de regering hebben gestemd.

Bij deze gelegenheid werden zeer levendige debatten gevoerd. Nadat de heer Metz zijn voorstel op eene gepaste en vredelievende, wijze had geregtvaardigd, vatte de directeur-generaal Augustin het woord op om het te bestrijden. Hij viel het voorstel van een juridisch standpunt aan en stelde het verder voor als eene hatelijke handelwijze, als eene beleediging der magistraatspersonen, als ongehoorzaamheid aan de wetten en als eene beschimping der kroon.

Bij de laatste beschuldiging ontstond een ware storm op de banken der linkerzijde. De meeste leden riepen O! O! O! De heer Metz meende dat slechts een hoveling, zooals de heer Augustin, zich zoo iets kan veroorloven. De heer Ulrich sloeg met de vuist op de tafel en zeide, dat dit toch te ver ging en dat het tijd was dat dit ophield. Allen riepen dat de president den minister tot de orde moest roepen. De president meende echter de schreeuwers tot de orde te

moeten roepen en liet den minister ongemoeid, die alstoen verklaarde, dat de beleediging jegens den groothertog, zeker slechts indirect was en dat zij mogelijk niet in de bedoeling van den voorsteller gelegen had.

De heer Ulrich vatte hierop het woord op, om den minister te bestrijden, zoowel van een juridisch als van een staatkundig standpunt Toen hij geëindigd had, deden zich luide bravo's hooren. Indien men de theorie des ministers in toepassing zoude brengen, meende hij, dan zoude uit elk proces-verbaal van een veldwachter eene wederspannigheid aan de wet en eene beleediging van den groothertog moeten volgen. De tactiek van het ministerie om de leden der oppositie als de vijanden der kroon voor te stellen, was reeds sedert twee jaren gevolgd. Hem zelven was zoodanig verwijt twee jaren lang gedaan, en hij moest bekennen dat het bloed hem in de aderen kookte, toen hij de beschuldiging hoorde; hij vreesde zelf dat hij zich zelven zoude hebben vergeten, wanneer zij direct tot hem gerigt ware. Hij had reeds vóór 1859 bewezen dat hij een Orangist was en had voor zijne overtuiging offers veil gehad. Welke offers heeft het ministerie aan het Huis van Oranje gebragt? Op deze vraag volgde geen antwoord.

De minister van staat Simons sprak eveneens tegen het voorstel, doch ging in zijne rede voorzigtiger te werk.

Na nog eenige discussien werd een nieuw voorstel voorgelezen, ten strekking hebbende, dat de kamer eene commissie van vijf leden benoeme, om te onderzoeken of onder de sedert de octrooijering van de constitutie, uitgevaardigde ordonnantien, er ook zijn, welke in het belang van het land moeten worden ingetrokken.

Gelijk bekend is, heeft de regering ten vorigen jare, kort voor de bijeenkomst der kamer, op eigen gezag, eene wijziging gebragt in de tractementen der ambtenaren. Bij die gelegenheid werden de tractementen der hoogere ambtenaren verbeterd en die van de lagere in mindere mate, ja, deze werden zelfs gedeeltelijk verminderd Om hierin te voorzien heeft de kamer in het vorige jaar sommen goedgekeurd, ten einde de bezoldiging der regters en regtersplaatsvervangers bij de districts-regtbanken, als ook der leeraars aan de inrigtingen van onderwijs te verbeteren. De regering heeft echter geen gevolg aan dit votum gegeven. Gisteren verklaarde de minister van justitie, dat die geschied was omdat de staatsraad zich tegen een dergelijk maatregel verklaard had, welke niet geschikt was om het vertrouwen in de stabiliteit der regeringshandelingen te versterken en omdat thans de staatskas in andere behoeften had te voorzien.

De moraal hiervan is, dat het ministerie zich bevoegd geacht heeft, de hoogere, buitendien reeds beter bezoldigde ambten te verbeteren en dat thans voor de lagere ambtenaren, die van gebrek dreigen om te komen, geen geld meer voorhanden is.

— Sedert lang hadden de geleerden vastgesteld, dat de bodem van de Nijl-Delta in eene eeuw ongeveer 5 duim verhoogd wordt. Latere nasporingen hebben echter tot de overtuiging geleid, dat de ophooging in eene eeuw niet meer dan gemiddeld 3 1/2 duim bedraagt. Men heeft dit inzonderheid naar het standbeeld van Rhamses berekend, hetwelk men daar in den bodem gevonden heeft. De onderkoning van Egypte laat daar nu door een Amerikaan opgravingen doen. Daaruit is gebleken, dat de grond overal in zijne geheele diepte uit woestijnzand en rivierslik bestaat, even als de tegenwoordige oppervlakte. Men heeft daarin tot nu toe geen overblijfselen van niet meer bestaande organische wezens, maar wel beenderen van huisdieren enz. gevonden; ook is men nog niet op rots gekomen, hoewel men soms tot 60 voet diep gegraven heeft. Volgens Lepsius is het standbeeld van Rhamses uit den tijd tusschen 1394 en 1428 vóór Christus; het werd evenwel slechts 12 voet onder de oppervlakte des bodems gevonden, terwijl men 27 voet diep potscherven gevonden heeft. Is alzoo de berekening juist, dat de Delta 3 1/2 duim in honderd jaren verhoogd wordt, dan moeten die potten door beschaafde menschen 11,646 jaren vóór Christus geboorte vervaardigd zijn.

FRANKRIJK.

— De regtbank van koophandel te Bordeaux heeft dezer dagen uitspraak gedaan in eene zaak, die een bekwaam romanschrijver slechts met een weinig tact heeft op te vatten, om de noodige stof te vinden tot een zeer onderhoudend feuilleton-artikel. Het geval komt hierop neder: Een jong matroos, uit Bordeaux, Michel genaamd, bevond zich in 1841 in het district der Zwanen-rivier (West-Australie) van waar hij zich aan boord der *Ville de Bordeaux* naar de Zuidkust van Australie begaf. De gezagvoerder van dit vaartuig, kapt. Parnelle, was een Franschman, doch overigens bestond de geheele bemanning, 37 koppen sterk, uit Engelschen, terwijl twee personen, de heeren Symers en Campbell aan den kapitein waren toegevoegd, min of meer in kwaliteit van supercarga's, doch eigenlijk als geheime agenten, die niets minder in last hadden, dan zich van den kapitein en het schip te ontdoen.

Het kwam den jongen Michel reeds eenigzins vreemd voor, dat de eerste timmerman, in strijd met alle gebruiken, in de groote kajuit was gehuisvest en eene buitensporig hooge gage trok, terwijl hij buitendien reeds spoedig een en ander opmerkte, waardoor hij er aan begon te twijfelen, of het schip wel in wettig eigendom toekwam aan degenen, die zich aan boord voor deelhebbers uitgaven. Deze vermoedens veranderden weldra in zekerheid. Hij ontdekte, dat de reeder, de heer David te Bordeaux, het kommando van het schip had toevertrouwd aan zekeren kapitein L..., die in gemeenschap met zekeren Joubert, koopman te Sidney, aan wien schip en lading waren geconsigneerd, zich van het vaartuig hadden meester gemaakt.

Volgens de instructie der beide zich noemende supercarga's moest het schip in de eene of andere haven binnenloopen, waar het door vertimmering zooveel mogelijk naar Engelsch model moest gewijzigd worden, terwijl men als dan de Fransche vlag zou verbranden, om de Britsche daarvoor in plaats te stellen. Men moest het schip verder door omkooping als Engelsch schip laten registreren en voorts beproeven het zoo voordeelig mogelijk aan den man te brengen. Beiden hadden echter andere plannen gemaakt. Eens bekend met het geheim van Joubert, vonden zij het beter, eenvoudig het schip voor eigen rekening te verkoopen en de opbrengst voor zich zelven te houden.

Michel raadde wat er in het binnenste van Symers en Campbell omging, maar begreep tevens, dat zijn leven op het spel stond, wanneer hij slechts in het minst iets van zijne vermoedens liet blijken. Hij peinsde intusschen op middelen om het vaartuig weder aan den wettigen eigenaar uit te leveren. Het was maar de vraag, hoe dit aan te leggen.

Kapitein Parnelle was noch in den geheimen aanslag van Joubert, noch in dien van Symers en Campbell ingewijd. Deze laatsten trachten hem wel tot deelneming in hun toeleg over te halen, doch Parnelle wees dit met verontwaardiging van de hand en maakten dien tengevolge van hunne volmagt als supercarga's gebruik, om hem op King George's Sound aan wal te zetten. Zij stelden den jongen Michel in zijne plaats aan. Michel liet zich dit welgevallen met het vaste voornemen om de *Ville de Bordeaux* onder bescherming te stellen van het eerste Fransche oorlogschip, hetwelk hij onderweg zou ontmoeten. Daarin slaagde hij echter niet; men kreeg de haven van Adelaide, het doel der reis, in het gezigt, zonder dat zich op zee een enkel zeil had vertoond, en er bleef nu niets anders over, dan aldaar binnen te loopen. Nauwelijks lag intusschen het schip voor den wal, of Michel nam zijne toevlugt tot eene vrij gewaagde list, om, nu hij het schip niet onder bescherming van een Fransch vaartuig had kunnen stellen, de Britsche autoriteiten tot tusschenkomst te noodzaken. Door eene overdrevene strengheid, veroorzaakte hij met opzet oproer aan boord, waardoor de plaatselijke autoriteit verpligt werd, hare aandacht op het schip te vestigen. Daardoor kwam hij als van zelf in aanraking met den ontvanger der douanen, aan wien hij onbewimpeld de geheele zaak mededeelde, met dit gevolg, dat deze ambtenaar, des nachts toen de supercarga's en het grootste deel der equipage aan land waren, door zijne medewerking het schip in beslag nam.

Doch hiermede deed zich voor Michel weder eene geheel andere zwarigheid op. Hij bespeurde namelijk, dat de Britsche autoriteit voornemens was, om uitsluitend in haar eigen voordeel van zijne mededeelingen gebruik te maken, door het schip verbeurd te verklaren, onder voorwendsel, dat het in beslag was genomen wegens het drijven van *inter-koloniaten* handel. Hier tegen kwam Michel op; zijn doel was wel geweest, om ter goeder trouw het schip aan het complot te ontwringen, maar niet om het den Engelschen in handen te spelen. De zaak werd inmiddels onderzocht en voor vier jurisdictien — den resident, het hoog geregtshof, den gouverneur en eene speciale jury, — behandeld, welke drie eerstgenoemde autoriteiten verklaarden, dat er geene regtsgronden tot eene veroordeeling aanwezig waren, terwijl volgens de uitspraak der speciale jury het vaartuig in de termen viel van overtreding der Engelsche wet. Hierop diende Michel eene petitie in bij den gouverneur van Adelaide, en zond te gelijk van alles een uitvoerig verslag aan zekeren Mackey, die, naar hij meende te weten, er belang bij had, dat het schip niet in Engelsche handen bleef. Het eerste had nu in zooverre wel aanvankelijk eene gewenschte uitwerking, doordien de zaak, op last van den gouverneur, voorloopig werd geschorst, maar aan den anderen kant zag Michel zich door het schrijven aan Mackey, weder in nieuwe moeijelijkheden gewikkeld. Mackey had namelijk den brief aan Joubert ter lezing gegeven en deze had daarop besloten onmiddelijk een behendigen coup te wagen, om Michel's plannen in duigen te werpen. Hij wist daartoe bij den kommandant van het Fransch eskader in de Nieuw-Zeelandsche wateren te bewerken, dat er eene Fransche oorlogs korvet naar Adelaide werd afgezonden. Hij begaf zich aan boord van dat vaartuig en wist den kapitein onder weg de zaak zoo voor te stellen, dat deze niet anders meende, of Joubert was wettig eigenaar van de *Ville de Bordeaux* en Michel een intriguant, die zich eerst door list en bedrog van het gezag aan boord had meester gemaakt en hem nu bij slot van rekening nog in moeijelijkheden zocht te wikkelen met het Engelsch gouvernement. In het kort Joubert speelde zijne rol zoo meesterlijk dat de korvet nog nauwelijks te Adelaide was gearriveerd, of Michel werd door den kapitein niet alleen ontboden, maar zelfs gedreigd van geboeid naar Frankrijk getransporteerd te zullen worden. Michel door zulk eene ongehoorde vermetelheid nog niet uit het veld geslagen, beantwoordde dit met eene formele beschuldiging in te brengen tegen kapitein L..., van schelmerij (baraterie), en tegen Joubert van medepligtigheid daaraan. Hierdoor onthield zich de kapitein der korvet van iedere verdere bemoeijing met de zaak, en vertrok, het verdere aan de plaatselijke autoriteit overlatende.

Voor Michel werd de strijd nu hagchelijk Zonder vermogen, zonder invloed en als vreemdeling tegenover een man te staan als Joubert, die behalve geld en invloed, bovendien eene magtige protectie in zijn voordeel had, dit maakte de kans niet slechts ongelijk, maar ook gevaarlijk, en dit laatste bleek inzonderheid daardoor, dat Michel niet minder dan achtmaal eene aanslag op zijn leven had te verijdelen. Gelukkig kwam hem het zonderling feit te hulp, dat Campbell, een der bovengenoemde super-carga's, hem onverwacht alle papieren ter hand stelde, waaruit de schuld van kapitein L..., en Joubert kon bewezen worden en daarop, na eene volledige bekentenis te hebben afgelegd, in tegenwoordigheid van Michel zich een kogel door het hoofd joeg. Michel liet daarop in een dagblad aankondigen, dat hij die geheele correspondentie op een bepaalden dag zoude mededeelen, en dit bragt in de stad zulk eene opgewondenheid voor den moed des jongelings te weeg, dat hij van toen af kon rekenen onder de hoede van het publiek te staan. Spoedig daarop ontving hij antwoord op zijne petitie aan den gouverneur, in welk stuk hij beroep had gedaan op het hof der Britsche admiraliteit Het beroep werd aangenomen en tevens in den gouvernements raad besloten, hem aan boord van een Engelsch vaartuig overtogt naar Europa aan te bieden, met bijvoeging, dat een zaakgelastigde met al de op de zaak betrekking hebbende, oorspronkelijke stukken naar Engeland zou worden afgevaardigd, en dat de definitive regeling der kwestie zou worden uitgemaakt door de kabinetten der beide natien.

Zoo doende kwam Michel in November 1842 weder te Bordeaux en begaf zich terstond naar den waren eigenaar van het schip, den heer David, voor wien hij zoo ijverig in de bres was gesprongen. Nieuwe teleurstelling! De heer David had de zaak reeds met de assuradeurs uitgemaakt; hij had 75% der waarde van het schip ontvangen en verwenschte den vreemdeling, die met al zijn ijver zijne belangen kon benadeelen. Daar Michel intusschen door de regering met de orde van het Legioen van Eer werd begiftigd, kwam hij spoedig tot andere gedachten en bragt de zaak voor de regtbank. De uitspraak luidde: dat kapitein L, werd schuldig verklaard aan het hem ten laste gelegde feit van schelmerij (baraterie), gepleegd ten aanzien van den eigenaar der *Ville de Bordeaux*, door den verkoop van dit schip aan Joubert; dat laatstgenoemde aan het misdrijf willens en wetens medepligtig was; dat eene schadevergoeding, die het Engelsche gouvernement ten bedrage van 100,000 fr. had toegestaan, zou komen ten voordeele van den eigenaar David; en dat Joubert werd gecondemneerd tot uitbetaling eener som van 30,000 frs. voor schaden en interessen.

Daar de heer David zich nu bij formele obligatie verbonden had, aan Michel het 1/5 uit te betalen van hetgeen de teruggaaf der *Ville de Bordeaux* mogt opleveren, ontving deze den 27 Mei 1858 de som van 15,403 fr., zijnde 1/5 der toen ingekomen gelden. De rekening was evenwel nog niet tusschen David en Michel gesloten, toen eerstgenoemde kwam te overlijden. Daaruit is een nieuw en wel het thans behandeld proces ontstaan, aangezien Michel van de erven eene som van 538 Pd. St. eischt, verschuldigd wegens gage en voorschotten tijdens hij, op aanstelling der super-carga's, als kapitein fungeerde. De regtbank heeft thans beslist: 1°. dat genoemde uitgaven niet door officieel erkende stukken bewezen waren; 2°. dat die uitgaven werden gerekend begrepen te zijn in het 1/5 gedeelte der schadeloosstelling; en alzoo genoemde Michel niet ontvankelijk was in zijn eisch, blijvende hem het regt voorbehouden op het 1/5 gedeelte der nog niet geïncasseerde som van 30,000 fr., tot welker betaling Joubert is veroordeeld.

AMERIKA.

— Onder de kandidaten bij de eerstvolgende presidentskeuze in de Vereenigde Staten, welke in 1860 moet plaats hebben, zal waarschijnlijk ook weder de tegenwoordige president, de heer Buchanan, optreden. Het is derhalve niet onbelangrijk te vernemen, hoe de mannen zijner partij zich in het openbaar over de staatkundige aangelegenheden uitlaten. De heer Brown, lid van den senaat en een vriend van den heer Buchanan, hield onlangs in Mississippi, bij gelegenheid van een feestmaal, eene zeer openhartige en merkwaardige redevoering. »Ik wil Cuba" zeide hij, »en ik weet dat wij het vroeger of later moeten erlangen. Wil de vermolmde Spaansche troon het voor een matig sommetje afstaan, goed; zoo niet, dan nemen wij het nemen. Ik wil Tamaulipas, Potosi en nog een of twee Mexikaansche staten, en ik wil die alle om eene en dezelfde reden hebben, namelijk tot grondvesting en uitbreiding der slavernij. Ik zou de slavernij, even als de leer van den stichter onzer godsdienst, wenschen uit te breiden tot aan de verste uiteinden der aarde. De constitutie verbiedt ons uitdrukkelijk den slavenhandel. Wij moeten derhalve door annexatie het aantal slavenstaten vermeerderen, om daarna zoo mogelijk de constitutie op dat punt te veranderen. Gelukt dit niet, dan moet het langs een anderen weg gelukken; zij zoude namelijk uit de Unie treden en het dan beproeven. Wat Centraal-Amerika betreft, zoo geloof ik dat wij een direct belang hebben bij de vestiging van een slavenhoudenden staat in Nicaragua. Walker zoude, indien men hem slechts niets in den weg had gelegd, zulk een staat gevestigd hebben en het zuiden der Unie zou dien bevolkt hebben. Het is tegen ons belang, dat een staat in ons front ligt, welke tegen de slavernij is. Dat Walker de sympathie van den president bezat, toen hij naar Centraal-Amerika trok, houd ik voor zeker, maar in een ongelukkig oogenblik gaf de president gehoor aan slechte raadgevingen en Walker's expeditie mislukte. Het moge u verwonderen dat ik er zoo van spreek, Centraal-Amerika of een gedeelte daarvan zoo maar in bezit te nemen, daar het toch, volgens uwe meening, aan een ander behoort. Ja, het behoort iemand anders toe, even als dit land eertijds aan de Chactaw-Indianen heeft behoort. Toen wij dit land noodig hadden, kwamen wij en namen het. Wanneer wij Centraal-Amerika of een gedeelte daarvan noodig hebben, zoude ik derwaarts gaan en het nemen. Willen de bewoners goedwillig onder eene goede regering leven, gelijk wij hun zouden geven, dan zullen zij onze bescherming genieten; zoo niet, dan kunnen zij gaan waarheen zij willen." Men zal aanvoeren, dat de Staten van Centraal-Amerika door eenige Europesche mogendheden als onafhankelijk erkend zijn en dat zij tractaten met de regering van Washington hebben aangegaan. Doch de tractaten, hoe zij ook mogen luiden, hebben ons nimmer verhinderd hun land te nemen, wanneer de uitbreiding van ons volk en onze beschaving dit noodzakelijk maakte. Wanneer wij Centraal-Amerika noodig hebben, dan is de goedkoopste, gemakkelijkste en spoedigste weg derwaarts te gaan en het te nemen, en wanneer Engeland en Frankrijk zich daarin mogten willen mengen, dan leze men hun eenvoudige leer van Monroe voor!"

WEST-INDIE.

— De berigten uit de *Curaçaosche Couranten* tot den 2den October behelzen het volgende:

»Den 7den September is Zr. Ms. schoener *Schorpioen*, komm. luit. ter zee 1ste kl. van Moorsel, van La Guayra alhier terug gekomen."

»De verschillen tusschen Venezuela en de Engelsche en Fransche consuls te Caracas werden met de invrijheidstelling en het vertrek van den ex-president, generaal Monagas, naar Martinique, als vereffend beschouwd. Den 30sten Augustus is die generaal, onder geleide van een piket ruiterij, van Caracas te La Guayra aangekomen, en is dienzelfden dag naar Martinique gezeild.

»Men maakt over het vertrek van generaal Monagas van La Guayra de aanmerking, dat hij van dezelfde plaats vertrokken is, waar hij in 1847 met groote eer- en vreugdebewijzen en met geestdrift is ontvangen geworden. »Geve God," zegt men, »dat dit tot les moge strekken voor onze toekomstige presidenten!"

Ook in de Dominikaansche republiek heeft de omwenteling zonder bloedvergieten een einde genomen In St. Domingo hebben generaal Valverde, president, en de heer de Rojas, vice-president der Dominikaansche republiek, op den 28sten Augustus hunne betrekking nedergelegd in handen van den senaat te Santiago de Caballeros, en is door het nationale congres aldaar het opperbestuur voorloopig opgedragen aan de generaals Valerio en Juan E. Cil, opperbevelhebbers der troepen van Santiago. Onverwijld na deze gebeurtenis, op denzelfden dag, heeft de stad Santiago de Caballeros zich verklaard voor de omwenteling, die op den 27sten Julij ll in de stad St Domingo plaats had. Hiermede is de nieuwe constitutie van den 19den Febr. 1858, waarbij de stad Santiago de Caballeros tot hoofdstad der republiek verheven werd, vervallen, en komt de constitutie van 1854 wederom in werking. Er zal nu een ander president der republiek gekozen moeten worden; want generaal Pedro Santana is slechts tijdelijk belast met het opperbestuur der republiek. Generaal José D. Valverde, de afgetreden president, is naar het buitenland vertrokken.

Naar men uit brieven van St. Domingo verneemt, is generaal Valverde naar Turkey Island vertrokken, en er zou eene commissie naar hem gezonden worden, met uitnoodiging om naar St. Domingo terug te keeren Hij zal waarschijnlijk weder tot president gekozen worden, wanneer hij zich onderwerpen wil aan de nieuwe orde van zaken."

Uit Paramaribo schrijft men van den 21 October het volgende:

Ongeveer 14 dagen geleden is hier viermaal achtereen brand geweest, en wel in de buitenbuurten der stad. Deze branden zijn in zoo verre gelukkig afgeloopen, dat alleen de primitieve perceelen in de asch gelegd zijn. Algemeen wordt de oorzaak daarvan aan kwaadwilligheid toegeschreven en denkt men met huivering aan het jaar 1832, toen, ook na voorafgegane branden in de buitenbuurten, de halve stad in de asch werd gelegd. Men is thans zeer werkzaam: behalve schutterlijke, militaire en policie patrouilles, doen ook de goede ingezetenen nachtelijke wijkrondes. En niet onnoodig, want slechts eenige lucifers zijn voldoende, om de door de heerschende warmte uitgedroogde houten huizen van Paramaribo in vlam te zetten.

Overigens wacht men met ongeduld naar de toestandsverandering of vrijverklaring der slaven en aanvankelijk ten minste, naar eenige voorbereiding daarvan; en beschouwt men den tegenwoordigen onzekeren toestand der slavenmagt — aan welke reeds zoo lang de vrijheid is voorgespiegeld — als hoe langer zoo meer gevaarlijk worden den voor de kolonie. Is het nu niet te loochenen, dat Suriname eene belangrijke kolonie voor Nederland is, dan vragen wij met ernst, waarom zij dan zoo lang slepend ziek gehouden wordt, wanneer het middel van herstel voorhanden is? En is de onmiddelijke aanwending daarvan vooralsnog onmogelijk, de voorbereiding daartoe zal dan toch wel niet onmogelijk zijn. De slavenbevolking zou ten minste daarin een begin van uitvoering zien van hetgeen aan haar beloofd is; het zou haar gerust stellen en men zou er verkeerde hartstogten door te keer gaan.

Ook is het niet onbelangrijk mede te deelen, dat men van den oever der rivier de Marowijne aan de Surinaamsche zijde, een etablissement, dat op den Franschen oever (Fransche-Guyana) staat, zien kan, dat tot verzamelplaats dient van 500 der grootste boosdoeners, die door het Fransche gouvernement te Cayenne gedeporteerd zijn. Wanneer men nu in aanmerking neemt, dat deze buren van Suriname los loopen en hun werk verrigten onder het toezigt van slechts 25 militairen, dan begrijpt men, dat eene desertie in massa van die lieden, — dat slechts in het oversteken van den eenen oever naar den anderen bestaat — niet tot de onmogelijke zaken behoort, en in de tegenwoordige omstandigheden geene aangename verassing zoude zijn. Wij hebben intusschen met genoegen vernomen, dat zulks aan de aandacht der regering van Suriname niet ontsnapt is

Van elk ongeteekend artikel in het Samarangsch Advertentie-Blad, voorkomende, hetwelk geen bloote nieuwstijding of aankondiging bevat is de schrijver

J. H. DE GROOT.

Gedrukt en Uitgegeven bij de Groot, Kolff & Co. Samarang.